

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานคร

โดย

นายวันจักร น้อยจันทร์

ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ปีงบประมาณ 2562

บทคัดย่อ

ชื่อรายงานการวิจัย : การมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างใน กรุงเทพมหานคร
 ชื่อผู้วิจัย : นายวันจักร น้อยจันทร์
 ปีที่ทำการวิจัย : 2562

การวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างใน กรุงเทพมหานคร” ในครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยแยกตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยออกเป็น 3 หัวข้อ คือ 1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างใน กรุงเทพมหานคร 2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างใน กรุงเทพมหานคร ตามปัจจัยต่างๆ และ 3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆกับการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างใน กรุงเทพมหานคร ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพขับรถจักรยานยนต์รับจ้างใน กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบอาศัยความน่าจะเป็น การศึกษาโดยใช้วิธีเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

ผลการศึกษาพบว่า

1 กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ที่มียายุอยู่ในช่วง 41-50 ปี มากที่สุด มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มากที่สุด มีสถานภาพสมรส มากที่สุด และมีรายได้ต่อเดือน 10,000-30,000 บาทมากที่สุด มีระดับความผูกพันต่อชุมชนอยู่ในระดับมาก โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่ในพื้นที่ชุมชนมานาน มากที่สุด รองลงมาดูแลรักษาบ้านของท่านที่อยู่ในชุมชนนี้ด้วยความทุ่มเทอย่างยิ่ง และพบปะพูดคุยสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดสนิทสนมกับทุก ๆ คนในชุมชน และมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยร่วมกับเพื่อนบ้านสร้างเครือข่ายและความสัมพันธ์เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการป้องกันอาชญากรรมมากที่สุด รองลงมาเคยร่วมกันส่งเสริมความสัมพันธ์และความอบอุ่นในหมู่บ้านหรือชุมชนเพื่อเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรมและเคยแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเมื่อพบว่ามีกรกระทำ ความผิดเกิดขึ้นในหมู่บ้านและชุมชนของท่าน

2 เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างใน กรุงเทพมหานคร ตามปัจจัยต่างๆ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มี อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และรายได้ ต่อเดือน แตกต่างกัน จะมีระดับการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

3 ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆกับการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ใช้รถจักรยานยนต์
รับจ้างในกรุงเทพมหานครพบว่า ความผูกพันต่อชุมชน มีความสัมพันธ์กับ การมีส่วนร่วมป้องกัน
อาชญากรรม มีค่า r อยู่ที่.593 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1 จากผลการวิจัยที่พบว่า มีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมอยู่ในระดับปานกลาง
โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยร่วมกับเพื่อนบ้านสร้างเครือข่ายและความสัมพันธ์
เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการป้องกันอาชญากรรมมากที่สุด รองลงมาเคยร่วมกันส่งเสริม
ความสัมพันธ์และความอบอุ่นในหมู่บ้านหรือชุมชนเพื่อเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งในการป้องกัน
อาชญากรรมและเคยแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเมื่อพบว่ามีกรกระทำความผิดเกิดขึ้นในหมู่บ้านและ
ชุมชนของท่าน ทางภาครัฐควรรณรงค์และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมด้านอื่นๆด้วย
เช่นการระดมความคิดเห็นในการตั้งกฎ ระเบียบ ของหมู่บ้านหรือชุมชน ในการลงโทษผู้ที่เกี่ยวข้องกับยา
เสพติดหรือก่อความไม่สงบขึ้นในหมู่บ้าน หรือประชุม อบรม หรือร่วมวางแผนในการป้องกันอาชญากรรม
กับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความสงบเรียบร้อย

2 จากผลการวิจัยที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มี อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และรายได้ ต่อ
เดือน แตกต่างกัน จะมีระดับการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมที่แตกต่างกัน ภาครัฐและหน่วยงานที่
เกี่ยวข้องควรรณรงค์ให้ผู้ขับรถมอเตอร์ไซด์รับจ้างทุกคน ให้มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม
เปรียบเทียบเป็นหูเป็นตาอีกทางหนึ่ง

3ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆกับการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ใช้รถจักรยานยนต์
รับจ้างในกรุงเทพมหานครพบว่า ความผูกพันต่อชุมชน มีความสัมพันธ์กับ การมีส่วนร่วมป้องกัน
อาชญากรรม มีค่า r อยู่ที่.593 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ดังนั้นควรส่งเสริมกิจกรรมที่เสริมสร้าง
ความผูกพันกับชุมชนมากยิ่งขึ้นควบคู่กันไปด้วย ยังมีความผูกพันกับชุมชนมาก ก็จะมีส่วนร่วมในการ
ป้องกันอาชญากรรมมากขึ้นไปด้วย

ABSTRACT

Research Title : Crime prevention participation of motorcyclists in Bangkok

Author : Mr.Wanchak Noichan

Year : 2019

.....

Research "Crime Prevention Participation of Motorcyclists in Bangkok" This time, the researcher presented the results of the research according to the objectives of the research into 3 topics: 1. To study the participation in crime prevention of motorcyclists. Contractor in Bangkok 2. To compare crime prevention participation of motorcycle taxi drivers in Bangkok According to various factors And 3. To study the relationship of various factors and the participation in crime prevention of motorcycle taxi drivers in Bangkok. The sample population used in this research is a group of 400 motorcycle taxi drivers in Bangkok. Study using quantitative methods (Quantitative Research)

The study indicated that

1 sample group Most people who are in the age of 41-50 years, have the highest level of secondary education or equivalent, have the most marital status and have monthly income. 10,000-30,000 baht, the highest level of engagement with the community at a high level By considering each aspect, it was found that The sample group lived in the community area for the most time, followed by caring for your home in this community with great dedication. And meet, talk, build close relationships with everyone in the community and participate in the prevention of crime at a moderate level By considering each aspect, it was found that The sample group used to collaborate with neighbors, build networks and relationships to help each other to prevent the most crime. Secondly, they used to collaborate to promote relationships and warmth in villages or communities to strengthen communities in crime prevention and to inform police when it was found that the crime occurred in villages and communities. You

2 Comparison of participation in crime prevention of motorcyclists in Bangkok According to various factors It was found that the sample group with different age, education level, marital status and monthly income had different levels of participation in crime prevention. With statistical significance at the level of .05

3 The relationship of various factors and the participation in crime prevention of motorcyclist drivers in Bangkok found that Community engagement In a relationship with The participation in crime prevention is $r = .593$ which is at a high level.

Suggestion

1 from the research results found that Participation in crime prevention is at a moderate level. By considering each aspect, it was found that The sample group used to collaborate with neighbors, build networks and relationships to help each other to prevent the most crime. Secondly, they used to collaborate to promote relationships and warmth in villages or communities to strengthen communities in crime prevention and to inform police when it was found that the crime occurred in villages and communities. You The government should campaign and send the participation in crime prevention as well. Such as brainstorming the rules of the village or community In punishing those involved in narcotics or insurgency in the village or meeting, training or planning for crime prevention with police officers or other authorities Related to maintaining order

2 From the results of the research, it was found that the samples with different age, education level, marital status and monthly income have different levels of crime prevention participation. The government sector and related agencies should campaign for all taxi drivers. To participate in crime prevention Like another eye

3 The relationship of various factors and the participation in crime prevention of motorcyclist drivers in Bangkok found that Community engagement In a relationship with The participation in crime prevention is $r = .593$ which is at a high level. Therefore, activities should be promoted to promote greater engagement with the community. The greater the bond with the community Will be even more involved in crime prevention

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	ข
สารบัญ	ค
	1
บทที่1 บทนำ	1
1.1ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	3
1.2วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.3ขอบเขตของเนื้อหา	3
1.4ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.5 กรอบแนวคิด	
บทที่2 การทบทวนวรรณกรรม	5
บทที่3 วิธีการดำเนินงานวิจัย	29
3.1ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	29
3.2เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	30
3.3การวิเคราะห์ข้อมูล	33
3.4สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	33
บทที่4 ผลการวิจัย	35
4.1การมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรม	35
4.2ข้อมูลเกี่ยวกับความผูกพันต่อชุมชนและการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรม	38
4.3การพิสูจน์สมมติฐาน	41

สารบัญ

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	43
5.1สรุปผลการวิจัย	43
5.2อภิปรายผล	44
5.3ข้อเสนอแนะ	46
บรรณานุกรม	48
ภาคผนวก	49

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อาชญากรรมเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการอยู่ร่วมกันในสังคมแต่จะมีความรุนแรงมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม และเป็นผลมาจากปัญหาที่เชื่อมโยงกันแต่ สถานการณ์ทางการเมืองเศรษฐกิจ และสังคมปัจจุบันสถานการณ์ทุกด้านมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วเป็นเหตุให้เกิดทั้งผลดีและผลเสีย ผลเสียนั้นก่อให้เกิดวิกฤตเศรษฐกิจบริษัทหลายแห่งต้องล้มละลายปิดกิจการเกิดการว่างงานแรงงานส่วนหนึ่งกับสับสนพร้อมกับความยากจนแย่งชิงทรัพยากรธรรมชาติเพื่อความอยู่รอดของตนเองเกิดปัญหาความขัดแย้งในผลประโยชน์นำไปสู่การประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายประทุษร้ายต่อทรัพย์สินส่งผลต่อการดำรงชีวิตประจำวันของประชาชนเป็นปัญหาสังคมโดยรวมเป็นเงื่อนไขนำไปสู่ปัญหาอาชญากรรมที่สร้างความสูญเสียต่อชีวิตทรัพย์สินและประชาชนและความเสียหายแก่รัฐเป็นอย่างมากอาชญากรรมในปัจจุบันมีแนวโน้มของความรุนแรงและซับซ้อนมากขึ้นตามความเจริญของเทคโนโลยี และความทันสมัยของการสื่อสารแขนงต่างๆซึ่งที่ยินยัดได้ก็คือสถิติคดีอาชญากรรมที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปีข่าวอาชญากรรมตามหน้าหนังสือพิมพ์หรือจากสื่อต่างๆหน่วยงานทางด้านกระบวนการยุติธรรมที่ตั้งขึ้นมาใหม่หรือมีการปรับปรุงระบบการทำงานแบบใหม่เพื่อรองรับปัญหาอาชญากรรมและจำนวนนักโทษที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี จนเรียกได้ว่าล้นคุกขอบเขตและปริมาณความร้ายแรงของอาชญากรรมเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของบุคคลโดยทั่วไปเพราะขอบเขตของอาชญากรรมเป็นตัวบ่งชี้ถึงความร้ายแรงของอาชญากรรมที่สามารถนำไปเปรียบเทียบกับจำนวนอาชญากรรมในอดีตหรือคาดคะเนปัญหาอาชญากรรมในอนาคต จากสภาพสถานการณ์ของสังคมในโลกปัจจุบันทุกสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาประเทศไทยเป็นส่วนหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องทำให้เกิดปัญหาสังคมขึ้นมากมาย ในสภาวะที่เศรษฐกิจกำลังปีบ รับตัวค่าครองชีพสูงขึ้นในขณะที่รายได้ต่อหัวของบุคคลไม่ได้สูงขึ้นชีวิตความเป็นอยู่มีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่ต่างคนต่างอยู่ทำให้เกิดปัญหาขึ้นเช่นปัญหาความยากจนปัญหาเศรษฐกิจปัญหาอาชญากรรมเป็นต้น(วิชัย นาวิณอนันต์ ,2548) ปัญหาอาชญากรรมถือเป็นปัญหาสังคมทุกสังคม และเป็นปัญหาที่อยู่คู่สังคมมนุษย์มาโดยตลอดไม่มีสังคมใดที่ปราศจากอาชญากรรมเพราะอาชญากรรมเป็นปัจจัยหนึ่งของสังคมจึงไม่ปรากฏว่ามีสังคมใดที่ปราศจากอาชญากรรมได้หมดสิ้นไปได้ขึ้นอยู่กับเพียงแต่ว่าสถานการณ์ควบคุมอาชญากรรมได้อยู่ในขอบเขตจำกัดมิให้เป็นเชื้อโรดแพร่กระจายอันก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อสังคม(ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ ,2556 :1, อ่างในศิลปะสังคมเหลี่ยมวง, 2543 :1)

ปัจจุบันอาชญากรรมที่เกิดจากพฤติกรรมของ คนวัยนั้นจะมีมากมายควบคู่กับความโดดเด่นของสังคมและเทคโนโลยีถือว่าเป็นพฤติกรรมหรือเป็นปรากฏการณ์อย่างหนึ่งของสังคมจากอดีตที่ผ่านมาจะมองข้ามของสาเหตุของการเกิดอาชญากรรมไม่ให้ความสำคัญของปัญหาอาชญากรรมทั้งทั้งที่เป็นปัญหา

อาจบั่นทอนการพัฒนาประเทศโดยตรง การแก้ไขปัญหาก็จะเป็นการแก้ไขเฉพาะหน้าแก้ไขเพียงชั่วระยะเวลาหนึ่งเท่านั้นควรแก้ไขอย่างต่อเนื่องและจริงจังอาชญากรรมจึงเป็นพยาธิของสังคมทำลายโครงสร้างต่างๆของสังคมเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ ปัญหาอาชญากรรมจึงเป็นปัญหาใหญ่ที่ประชาชนต้องประสบได้รับความเดือดร้อนอยู่ในขณะนี้ ซึ่งทุกฝ่ายต้องช่วยกันแก้ไขวิถีทาง(สารโรจน์ กล่อมจิต, 2547 :2) อาชญากรรมจึงเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นได้ทั้งในสังคมด้วยพัฒนาสังคมกำลังพัฒนาหรือสังคมที่พัฒนาแล้วก็ตามไม่ว่าจะอยู่ในระบอบการปกครองแบบใดล้วนเผชิญกับแห่งอาชญากรรมทั้งสิ้นจะต่างกันก็เพียงรูปแบบหรือความรุนแรงแห่งปัญหาเท่านั้นในสภาพของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงจากสังคมชนบทสู่สังคมเมืองอัตราการเกิดคดีอาชญากรรมในสังคมเมืองจะมีมากกว่าสังคมชนบทเมื่อสังคมชนบทเปลี่ยนสภาพมาเป็นสังคมเมืองและอุตสาหกรรมอาชญากรรมก็มีอัตราสูงขึ้นด้วยอาชญากรรมจึงเป็นตัวชี้วัดสถานะของสังคมที่บ่งบอกถึงความสงบสุขของชุมชนและสังคมและยังเป็นปัจจัยตัวแปรตามคือการเกิดปัญหาสังคมด้านอื่นๆจนกระทั่งถึงปัญหาเศรษฐกิจการเมืองการมั่นคงของชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งคือปัญหาที่เกิดขึ้นกับประชาชนซึ่งเป็นหน่วยงานย่อยที่เล็กที่สุดของสังคมการควบคุมอาชญากรรมจึงย่อมเป็นหน้าที่ของสังคมโดย รวมฉะนั้นประชาชนในชุมชนจึงมีบทบาทและร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมถ้าประชาชนไม่นำพาต่อการประพฤติ

จากสถิติ คดีอาชญากรรมทั่วราชอาณาจักรประจำปี พ. ศ. 2561 หน่วยงาน กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง จำนวนคดีที่รับคำร้องทุกข์ 1,554 คดีจับกุมได้ 554 คดีหน่วยงานกองบัญชาการตำรวจนครบาลจำนวนคดีที่รับคำร้องทุกข์ 57,480 คดีจับกุมได้ 48,040 คดีและหน่วยงาน ตำรวจภูธรภาค 1 - 9จำนวนคดีที่รับคำร้องทุกข์ 400,439คดีจับกุมได้ 375,570 คดี(www.royalthaipolice.go.th 2561) เมื่อมีพิจารณาในภาพรวมจะเห็นว่าคดีในกลุ่มต่างๆ ที่เกิดขึ้นจำนวนสูงในขณะที่สถิติการจับกุมต่ำเนื่องจากปัจจุบันหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมตลอดจนให้ความช่วยเหลือประชาชนในการกระจัดหรือบรรเทาปัญหาสังคมอื่นๆ มีสภาพความพร้อมในการดำเนินงานในระดับหนึ่งจึงเป็น ปัจจัยสำคัญที่ทำให้แนวโน้มของการเกิดอาชญากรรมยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่องและขยายกว้างมากขึ้นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ royalthaipolice.go.th

โดยเฉพาะตามชุมชนหรือหมู่บ้านต่างๆส่งผลให้เกิดปัญหาหลายอย่างตามมาจำเป็นต้องแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนในการร่วมมือการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (2526: 3) มีความเห็นว่าการศึกษอาชญากรรมเป็นเรื่องปัญหาของบุคคลและสังคม ดังนั้นควรให้ความสนใจในเรื่อง ความช่วยเหลือในการป้องกันและการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมให้มากขึ้นชุมชนควรตระหนักปัญหาอาชญากรรมในรูปแบบต่างๆที่เกิดขึ้นไม่ได้หมายถึงภาระหน้าที่ความรับผิดชอบ ต่อเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ตำรวจหรือฝ่ายปกครองเพียงฝ่ายเดียวเท่านั้นที่จะแก้ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จเพราะปัญหาที่เกิดขึ้นจากหลายๆสาเหตุปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นย่อมไม่มีผลดีต่อภาพรวม ของประเทศชาติเป็นอย่างยิ่งเพราะนั่นหมายความว่าสังคมนั้นนั้นไม่มีความปลอดภัยและมีความเสี่ยงสูงทำให้การพัฒนาในด้านอื่นๆ ต้องมีการหยุดชะงักหรือชะลอตัววันกลลงทุนไม่กล้าเสี่ยงมาลงทุนเพราะยังไม่มีเชื่อมั่นถึงความปลอดภัย

ในชีวิตหรือทรัพย์สินฉะนั้นการแก้ปัญหาอาชญากรรมให้มากขึ้นเพราะภัยอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจะทำให้ปัญหาต่างๆแก้ไขได้โดยง่ายเนื่องจากประชาชนในชุมชนสังคมนั้นๆรู้แล้วเข้าใจถึงปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในชุมชนและสังคมของตนรวมถึงการใช้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่เป็นอย่างดี

ในการนี้ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมกรณีศึกษาสำนักงานตำรวจภูธรนครชัยศรีว่าระดับอาชญากรรมในพื้นที่มีมากน้อยแค่ไหนและพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนครชัยศรีมีความสำคัญเพื่อนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมรวมทั้งการพัฒนาให้ข้อเสนอแนะทางด้านอาชญากรรมแก่ชุมชนและประชาชนให้มีประสิทธิภาพการเกิดประโยชน์สูงสุด ต่อประชาชนและประเทศชาติอย่างแท้จริง

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานคร ตามปัจจัยต่างๆ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆกับการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานคร

1.3 ขอบเขตของเนื้อหา

ผู้วิจัยจะศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานคร

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงรูปแบบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานคร
2. ได้ทราบถึงความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานคร
3. ได้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานคร

1.5 กรอบแนวคิด

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานคร การศึกษาแนวคิดต่างๆ สามารถสรุปได้เป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยตามตัวแปรที่วัดได้ดังนี้

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

ในการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนครชัยศรี ผู้ศึกษาได้ทำการค้นคว้ารวบรวมประมวลผลงานทางวิชาการประกอบด้วยหนังสือตำราวารสารผลงานวิจัยเอกสารทางวิชาการอื่นในหัวข้อดังนี้

1. แนวความคิดที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
2. แนวคิดเกี่ยวกับอาชญากรรม
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับอาชญากรรมและการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม
4. แนวคิดเกี่ยวกับการตระหนักถึงอาชญากรรม
5. แนวคิดเกี่ยวกับความผูกพันกับชุมชน
6. วิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวความคิดที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

2.1.1 ความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชน

ในประเทศที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย แนวความคิดที่รัฐบาลในการพัฒนาชุมชนก็คือการส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาชุมชนนั้นๆ เนื่องจากกว่าสภาพปัญหาความต้องการตลอดจน สภาพภูมิศาสตร์พื้นฐานทางเศรษฐกิจสังคมการเมืองค่านิยมและวัฒนธรรมของแต่ละชุมชนที่แตกต่างกันออกไปโดยการยอมรับที่ว่าประชาชนผู้รู้ถึง สภาพปัญหาและความต้องการต่างๆของชุมชนเป็นอย่างดีทั้งนั้น เพราะเป็นผู้ที่อยู่อาศัยในพื้นที่นั้นมานานอย่างต่อเนื่องกันนำไปสู่กระบวนการในการตัดสินใจในขั้นตอนต่างๆของ การพัฒนาจึงเป็นสิ่งที่ดีเพื่อที่จะสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของ และการแก้ปัญหาของชุมชนได้ตรงจุดกับความต้องการอย่างแท้จริง

การป้องกันปราบปรามอาชญากรรมที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและส่งผลให้เกิดความสงบสุขของประชาชนอย่างแท้จริงจำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชนซึ่งการมีส่วนร่วมนี้นับเป็นหลักการประการหนึ่งของหลักการพัฒนาชุมชน

2.1.2) ความหมายของการมีส่วนร่วมอาภาณพันธ์ จันทรสว่าง (2522 :19) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่าการมีส่วนร่วมเป็นผลมาจากการเห็นพ้องต้องกันในเรื่องความต้องการและทิศทางการเปลี่ยนแปลงซึ่งความเห็นพ้องต้องกันต้องมีมากพอจนเกิด ริเริ่ม โครงการเพื่อการปฏิบัติกล่าวคือปฏิบัติการนั้นและเหตุผลที่คนมาร่วมปฏิบัติการจะต้องมีความตระหนักว่าปฏิบัติการทั้งหมดโดยกลุ่มหรือในนามของกลุ่มหรือกระทำผ่านองค์กรตั้งนั้นองค์กรต้องเป็นเสมือนตัวทำให้บรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงที่ต้องการ

ไพโรจน์ สุขสัมฤทธิ์ (2531: 24-25 ,อ้างในประเสริฐ สุนทร ,2543: 32) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนว่าเป็นกระบวนการดำเนินการรวมพลังประชาชนกับองค์กรของรัฐหรือองค์กรเอกชนเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาของชุมชนโดยยึดหลักการवादสมาชิกในชุมชนนั้นนั้นจะต้องร่วมมือ การวางแผนและการปฏิบัติงานเพื่อสนองความต้องการหรือแก้ปัญหาของประชาชนในชุมชน

นิรันดร์ จงวุฒิวนย (2527:183,อ้างในประเสริฐ สุนทร(2543:32)ได้ให้ความหมายการมีส่วนร่วมว่าเป็นการเกี่ยวข้องด้านในจิตใจและอารมณ์ของบุคคลหนึ่งในสถานการณ์กลุ่มซึ่งผลของการเกี่ยวข้องดังกล่าวเป็นเหตุรำไรรู้ให้ทำการบรรลุจุดหมายของกลุ่มนั้นกับทางทำให้เกิดความรู้สึกมีส่วนร่วมรับผิดชอบกับกลุ่มดังกล่าวด้วย

สุเมธ ทรายแก้ว (2536 :15,อ้างในประเสริฐสุนทร ,2543: 32) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่าการมีปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มคนเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวข้องร่วมมือและความรับผิดชอบในกิจกรรมการพัฒนาที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมในขั้นตอนต่างๆของการดำเนินกิจกรรมนั้นโดยมีกลุ่มหรือองค์กรรองรับประชาชนที่เข้าร่วมกันมีภูมิปัญญาและการรับรู้ สามารถตีวิเคราะห์และตัดสินใจเพื่อกำหนดการดำเนินชีวิตได้ด้วยตนเอง

วัฒน์ วุฒิเมธี (2556:136,อ้างใน ประเสริฐ สุนทร,2543:32) ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนว่าหมายถึงการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการคิดริเริ่มการพิจารณาตัดสินใจการร่วมปฏิบัติและกระทำที่ประชาชนสมัครใจเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดการเปลี่ยนแปลงเพื่อตัวประชาชนเองโดยใช้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเพื่อตนเองและมีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้ทั้งนี้ต้องมีการกำหนดกรอบความคิดจากบุคคลภายนอก

Pears & stiefel (1979:4-8,อ้างใน ประเสริฐ สุนทร,2543:33) ได้ให้คำจำกัดความของการมีส่วนร่วมของประชาชนว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนหมายถึงการที่กลุ่มประชาชนหรือกระบวนการซึ่งตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาเป็นผู้อยู่ วงนอกได้เพิ่มความสามารถในการควบคุมทรัพยากรและสถาบันต่างๆตามสภาวะสังคมที่เป็นอยู่

สรุปการมีส่วนร่วมของประชาชนหมายถึงการที่บุคคลกลุ่มหรือชุมชนมีความเห็นพ้องต้องกันในเรื่องที่มีผลกระทบใดๆต่อการดำเนินชีวิตของตนเองแล้วมีการให้เห็นถึงความต้องการโดยสมัครใจร่วมกันเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดการเปลี่ยนแปลงเพื่อตัวประชาชนเองจนมาสู่การตัดสินใจการกระทำเพื่อให้บรรลุถึงความประสงค์นั้นนั้นโดย ร่วมกันในการระดมความคิด การตัดสินใจการวางแผนการปฏิบัติงานการติดตามและการประเมินผลรวมตลอดจนถึงการเสียสละเวลาแรงงานลงทุนทรัพย์ต่างๆด้วย

2.1.3) ลักษณะการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมของบุคคลใดบุคคลหนึ่งในกิจกรรมมีส่วนร่วมในขั้นตอนใด ขั้นตอน 1 ถึงหลายขั้นตอนหรือว่าทุกขั้นตอนก็ได้โดยแบ่งเป็นขั้นตอนต่างๆตามประเภทของกิจกรรมไว้แตกต่างกันรวมความคิดเห็นของนักวิชาการต่างๆดังนี้

จิมศักดิ์ ปิ่นทอง (2527:272-27,อ้างใน อนิรุช ชันดี,2541:21) กล่าวถึงขั้นตอนที่ประชาชนควรมีส่วนร่วม 4 ขั้นตอนคือ

1. การมีส่วนร่วมในการค้นหาและสาเหตุของปัญหาของชาวชนบท
2. การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรม
3. การมีส่วนร่วมในการลงทุน
4. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

ปธาน สุวรรณมงคล (อ้างใน อนิรุธ ชันดี, 2541:21) ให้คำจำกัดความการมีส่วนร่วมประกอบด้วย 3 มิติด้วยกันคือ

มิติที่ 1 คือการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจอะไรควรทำและอย่างไร

มิติที่ 2 คือการมีส่วนร่วมเสียสละในการพัฒนาการลงมือปฏิบัติที่ได้ตัดสินใจ

มิติที่ 3 คือมีส่วนร่วมในการผลประโยชน์ที่เกิดจากการดำเนินงานอีกครั้ง White ยังได้เพิ่มเติมว่าสาระสำคัญของการมีส่วนร่วมประการที่ 4 ที่นำมาพิจารณาคือการมีส่วนร่วมในการประการที่ 4 ที่นำมาพิจารณา คือการมีส่วนร่วมในการประเมินผล

Cohen & Upinoff (อ้างใน อนิรุธ ชันดี, 2541:23) กล่าวถึงลักษณะการมีส่วนร่วมว่าการมีส่วนร่วมโดยทั่วไปหมายถึงการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแต่ไม่ได้หมายความว่า จะเป็นการตัดสินใจแต่เพียงอย่างเดียวยังใช้การตัดสินใจควบคู่ไปกับการปฏิบัติการด้วยเช่นในการจัดองค์การกำหนดกิจกรรมพัฒนาเป็นต้นการตัดสินใจยังมีความเกี่ยวข้องกับประชาชนในเรื่องของผลประโยชน์และการประเมินผลในกิจกรรมพัฒนาด้วยจะเห็นว่าการตัดสินใจนั้นเกี่ยวข้องโดยตรงกับการปฏิบัติการแต่ก็เกี่ยวข้องกับผลและประโยชน์กับประเมินผลด้วยเหมือนกันกล่าวคือผลประโยชน์นั้นเป็นผลมาจากการปฏิบัติการและผลประโยชน์จะมาเป็นตัวกำหนดให้มีการประเมินผลซึ่งต่างก็ได้รับผลจากขั้นตอนการตัดสินใจแล้วทั้งสิ้นนอกจากนี้จะมีผลสะท้อนการจากการประเมินผลและการปฏิบัติการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล

สรุปลักษณะการมีส่วนร่วมได้แก่การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและสาเหตุของปัญหาการมีส่วนร่วมในการวางแผนการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

2.1.4 รูปแบบของการมีส่วนร่วม

Cary (1976:144, อ้างใน เพทาย พรล้วนประเสริฐ, 2542:25) ได้แบ่งรูปแบบของการมีส่วนร่วมไว้ 5 ประเภทคือสมาชิกสมาชิกผู้ร่วมประชุมผู้บริจาคเงินกรรมการประธานนอกจากนี้ Cary ยังได้แบ่งของที่มีส่วนร่วมเป็น 3 แบบคือผู้กระทำการผู้รับผล การจัดทำสาธารณชนทั่วไป

ฉอำนาจ วุฒิกรรรมรักษา(2526:26,อ้างใน เพทาย พรล้วนประเสริฐ,2542:26) สรุปการมีส่วนร่วมทั้งหมด 10 แบบการมีส่วนร่วมประชุม ออกเงิน เป็นกรรมการ เป็นผู้นำสัมมนา เป็นผู้ชักชวน เป็นผู้บริโภคน เป็นผู้ริเริ่มหรือผู้ใช้แรงงาน เป็นผู้ใช้แรงงาน เป็นผู้ออกคำตัดสินอุปกรณ์

2.1.5 ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม

การที่ประชาชนจะตัดสินใจเข้าไปมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ รายการมีส่วนร่วมในโครงการหรือกิจกรรมต่างๆทั้งระบบนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการทั้งปัจจัยส่วนบุคคลปัจจัยทางด้านสังคมและเศรษฐกิจซึ่ง

เป็นคุณลักษณะภายในด้านบุคคลและกลุ่มคนเป็นการรับรู้ข้อมูลที่เกิดขึ้นจาก ภายนอกดังมีผู้ให้ความคิดเห็นดังนี้

สากล สถิตวิทยานันท์(2532:166-167,อ้างใน วัยนิฐพงษ์,2542:15) ให้ความเห็นว่าการมีส่วนร่วมเกิดจากแนวคิดสำคัญ 3 ประการ

1.ความสนใจและความห่วงกังวลรวมกันซึ่งเกิดจากความสนใจและห่วงกังวลส่วนบุคคลซึ่งบังเอิญพ้องต้องกันกลายเป็นความสนใจและความห่วงกังวลร่วมกันของส่วนรวม

2.ความเดือดร้อนและความไม่พอใจร่วมกันที่มีอยู่ต่อสถานการณ์ที่เป็นอยู่นั้นผลักดันให้พุ่งไปสู่การรวมกลุ่มการวางแผนและลงมือทำงานร่วมกัน

3.การตกลงใจร่วมกันที่จะเปลี่ยนแปลงชุมชนไปในทิศทางที่ปรารถนาการตัดสินใจร่วมกันนี้จะต้องรุนแรงและมากพอที่จะทำให้เกิดการริเริ่มการกระทำที่ตอบสนองความเห็นของคนส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนั้นนั้น อนุภาพ ถิรลาภ (2528:21-22,อ้างใน สุภาพ วัยนิฐพงษ์,2542:16) กล่าวถึงเงื่อนไขพื้นฐานการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเกิดจากพื้นฐานประชาชนมี 4 ประการคือ

1.ประชาชนต้องมีความสามารถที่จะมีส่วนร่วมกล่าวคือประชาชนต้องมีศักยภาพที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆเช่นประชาชนต้องมีความสามารถในการค้นหาความต้องการวางแผนการจัดการบริหารองค์กรและการใช้ทรัพยากรในที่สุด

2.ประชาชนจะต้องมีความพร้อมที่จะมีส่วนร่วมกับคือประชาชนต้องมีสภาพทางเศรษฐกิจวัฒนธรรมและกายภาพที่เปิดโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วม

3.ประชาชนต้องมีความประสงค์ที่จะเข้าร่วมกับคือประชาชนจะต้องมีความเข้าใจเห็นประโยชน์ในการเข้าร่วมจะต้องมิใช่เป็นการบังคับหรือผลักดันให้เข้าร่วมโดยไม่ใช้ประชาชนมีความประสงค์จะเข้าร่วมโดยนัยหนึ่งนัยใด

4.ประชาชนต้องมีความเป็นไปได้ที่จะเข้าร่วมกล่าวคือประชาชนจะต้องมีโอกาสเข้าร่วมซึ่งเป็นการกระจาย อำนาจให้แก่ประชาชนในการตัดสินใจและกำหนดกิจกรรมที่ตนต้องการในระดับที่เหมาะสมประชาชนต้องมีโอกาสและมีความเป็นไปได้ที่จะจัดการด้วยตนเอง

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์(2542:17)ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม ได้แก่ ความศรัทธาที่มีต่อความเชื่อถือบุคคลสำคัญและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ซึ่งทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆเช่นการลงแขกบ่าเพ็ญประโยชน์ความเกรงใจบุคคลที่เคารพนับถือหรือมีเกียรติยศตำแหน่งทำให้ประชาชนเกิดความเกรงใจที่จะ มีต่อส่วนรวมด้วยทั้งที่ยังไม่มีความศรัทธาหรือมีความเต็มใจบุคคลซึ่งจะเป็นผู้กำหนดโน้มเอียงในการกระทำความผิดอันเป็นผลที่ได้จากการศึกษาทางสังคมและวัฒนธรรม กลุ่มบุคคลสาเหตุของอาชญากรรมนั้นส่วนหนึ่งเกิดจากการขาดความสามารถที่จะต่อต้านการกดดันในการกระทำผิดซึ่งถูกกำหนดโดยบทบาทของกลุ่มเช่นกันเรียนแบบความสัมพันธ์กับบุคคลต่างๆในแง่การเรียนรู้ซึ่งเป็นผลที่ได้

จากการศึกษาสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมบรรดาสาเหตุต่างๆที่ทำให้บุคคลเกาะอาชญากรรมนั้นปัจจัยทางสังคมและสิ่งแวดล้อมนั้นนับว่ามีอิทธิพลต่อมนุษย์มากเพราะจากค่อยๆซึมเข้าปรุงแต่งลักษณะจิตใจอารมณ์

และทัศนคติแสดงออกในรูปแบบของบุคลิกภาพให้มีแนวโน้มไปตามกฎเกณฑ์ของสังคมหรือฝ่าฝืนสังคมจนถึงระดับการนำไปประกอบอาชญากรรมได้ง่ายถ้าหากมีปัจจัยโอกาสและสถานการณ์อำนวย

2.2.3 ประเภทอาชญากรรม

Waltevr (อ้างใน อนิรุธ ชันตี,2541:29)ได้แบ่งประเภทอาชญากรรมไว้ดังนี้ อาชญากรรมธรรมดาเป็นผู้ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานไม่ต้องใช้ความรู้ความสามารถหรือเทคนิคในการก่ออาชญากรรมมากนักเช่นการฉกชิงวิ่งราวหรือลักทรัพย์การก่ออาชญากรรมประเภทนี้จะไม่มียุทธศาสตร์หรือผู้สนับสนุนจึงเป็นการเสี่ยงต่อการถูกจับและถูกลงโทษได้ง่าย อาชญากรรมหรือองค์กรอาชญากรรมจะมีผู้ประกอบอาชญากรรมหลายคนรวมกลุ่มเป็นองค์กรดำเนินการวางแผนประกอบอาชญากรรมลักษณะต่างๆมีเทคนิคและวิธีประกอบอาชญากรรมมีเครือข่ายในการประสานงาน อาชญากรรมประเภทนี้จะมีความชำนาญในการกระทำความผิดต่อการจับกุมและถูกลงโทษได้แก่การค้ายาเสพติดค้าของเถื่อนบ่อนการพนันกิจกรรมหรือสถานบริการทางเพศธุรกิจต่างๆ อาชญากรรมหรืออาชีวะมีประสบการณ์ในการก่ออาชญากรรมสูงมีการชำนาญหรือบางครั้งก็มีการเรียกชื่อว่าเป็นอาชญากรที่ดำรงชีพด้วยการประกอบอาชญากรรมอย่างรอบคอบเพื่อให้คุ้มค่างับการวางแผนและดำเนินการพื้นที่เป้าหมายได้แก่ชุมชนที่มีรายได้สูงและแหล่งธุรกิจการค้าที่มีเงินทุนหมุนเวียนเป็นจำนวนมาก

ประเภทของอาชญากรรม

Walter (อ้างใน อนิรุธ ชันตี,2541:30) ได้แบ่งประเภทของอาชญากรรมไว้ 8 ประเภทดังนี้
1 อาชญากรรมที่กระทำความผิดร้ายแรงต่อประชาชนคืออาชญากรรมที่กระทำความผิดต่อบุคคลในลักษณะรูปแบบของและพฤติกรรมที่แสดงออกมานั้นแสดงถึงความดุเดือดและรุนแรงการใช้กำลังเป็นไปในลักษณะที่บารั่ท่าด้านการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมเป็นการแสดงที่บอกให้ทราบว่าบุคคลนั้นเป็นสมาชิกหรือเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายของสังคมและมีความผูกพันซึ่งกันและกัน

(กิตติพันธ์ นนทปัทมกุล.2535:594) ได้ให้ความหมายของการสนับสนุนทางสังคมจะส่งผลต่อจิตใจอารมณ์ตลอดจนการรับรู้จากบุคคลต่างๆ

บุญเอี่ยม ตระกูลวงศ์ (2535:594) ให้ความหมายของการสนับสนุนทางสังคมว่าเป็นการที่บุคคลได้รับความช่วยเหลือในด้านข้อมูลข่าวสารวัสดุสิ่งของหรือการสนับสนุนด้านจิตใจจากผู้ให้การสนับสนุนซึ่งอาจเป็นบุคคลหรือกลุ่มแล้วมีผลทำให้ผู้รับได้ปฏิบัติไปในทางที่ผู้รับต้องการดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปความหมายของการสนับสนุนทางสังคมหมายถึงการที่ประชาชนในชุมชนได้รับหรือได้ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลต่อกันในด้านต่างๆความรู้สึกรักอยากอยู่ในสังคมเดียวกันเห็นคุณค่าซึ่งกันและกันมีความผูกพันต่อสังคมด้วยความรู้สึกรักที่ว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคมหรือชุมชนนั่นเองโดดเด่น เช่นการใช้กำลังข่มขืนกระทำชำเราการใช้กำลังทำร้ายร่างกายหรือการฆาตกรรม 2 อาชญากรรมที่กระทำผิดเป็นครั้งคราวหรือโอกาสที่กระทำต่อทรัพย์สิน หรือมุ่งหวังที่จะให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินหรือทรัพย์สินสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งเมื่อมีโอกาสและได้รับ

อิทธิพลต่อปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจเช่นกันหลักทรัพย์ในเคสสถานในเวลากลางคืนซึ่งทรัพย์สินและปล้นทรัพย์สิน 3 อาชญากรรมที่เกิดขึ้นที่เกี่ยวกับอาชีวะเกิดเพราะผู้กระทำเป็นผู้ที่อยู่ในตำแหน่งหน้าที่อยู่ในฐานะหรือ ดำรงตำแหน่งในหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่งไม่ว่าจะเป็นบุคคลในภาครัฐหรือเอกชนได้แก่การอาศัยตำแหน่งในการ ทุจริตในหน่วยงานราชการหรือตามบริษัทห้างร้านการปลอมแปลงการฉ้อโกงหุ้นธุรกิจบางครั้ง เรียกว่าเป็นอาชญากรรมทางธุรกิจและนักวิชาการด้านอาชญาวิทยาเรียกอาชญากรรมประเภทนี้ว่าเป็น อาชญากรรมผู้ดีหรือพวกคอเชื้ตขาวก็ได้เช่นเดียวกันเพราะพวกเรานี้เป็นผู้ประกอบอาชญากรรมหรือกระทำความ ผิดทางอาญาโดยอาศัยอิทธิพลอำนาจหน้าที่ของเขาที่มีอยู่เป็นกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะชนชั้นสูง บุคลิกลักษณะภายนอกจะเป็นที่น่าไว้วางใจหรือเป็นที่ยอมรับนับถือจากสังคมโดยทั่วไปอาชญากรรม ประเภทนี้มักเป็นผู้ที่มีความสามารถแต่งตัวสะอาดทำงานในตำแหน่งสบายๆ เช่นพวกข้าราชการพ่อค้านัก ธุรกิจเสมียนหรือสมุห์บัญชีพวกนี้จะมีน่าจะเป็นคนดีแต่หลัง ฉากจะเป็นทุจริตรับสินบนคอร์รัปชั่นโดย ส่วนมากแล้วมักจะเป็นผู้กระทำความผิดโดยทุจริตเรื่องเงินหรือสิทธิผลประโยชน์ต่างๆและที่สำคัญคือการ ประกอบอาชญากรรมของกลุ่มนี้มักไม่อยู่ในสารบบของตำรวจยากแก่การสืบสวนและจับกุมลักษณะของ การประกอบอาชญากรรมที่จัดอยู่ในกลุ่มประเภทนี้จะมีลักษณะคล้ายๆกับพวกองค์กรอาชญากรรม 4 อาชญากรรมทางการเมืองมีจุดมุ่งหมายทางการเมืองเช่นการก่อการร้ายของกลุ่มต่างๆที่มุ่งหมายหรือ เป้าหมายที่มีการต่อต้านอำนาจรัฐหรือสถาบันทางการเมืองการปกครองการก่อการจลาจลการขाय ความลับของชาติการฉ้อฉลการผู้ก่อการกบฏหรือก่อการในลักษณะต่างๆ 5 อาชญากรรมที่ขัดต่อความสงบ เรียบร้อยของสังคมก่อให้เกิดความวุ่นวายสับสนความไม่เป็นระเบียบของสังคมพฤติกรรมหรือความ ประพฤติที่แสดงออกเป็นภัยอันตรายต่อสังคมส่วนรวมได้แก่การค้ายาเสพติดพวกกรักร่วมเพศพวกขายและ บริการทางเพศได้แก่พวกโสเภณีทั้งชายและหญิง หญิงพวกตี๋มยามเมาและอาละวาดในที่สาธารณะ บ่อน การพนันและช่องโสเภณีลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความไร้ระเบียบไม่มีกฎเกณฑ์ขัดต่อความรู้สึก นึกคิดของคนในสังคมลักษณะดังกล่าวจะนำไปสู่หรือมีแนวโน้มเอียงไปสู่การประกอบอาชญากรรมที่ รุนแรงอันตรายกระทบกระเทือนต่อความสงบสุขของสังคมส่วนรวมจะมีลักษณะสำคัญกับการกระทำผิดเช่น การเสพยาเสพติดให้โทษยิ่งเจ็บก็ยิ่งมีความปรารถนาที่จะใช้สารเสพติดนั้นมากขึ้นเรื่อยๆเมื่อขาดยาหรือ สารเสพติดก็จะไปจะทำอย่างอื่นตามมาเช่น ลักทรัพย์ชิงทรัพย์ปล้นทรัพย์หรือฆ่าผู้อื่นเพื่อเอาทรัพย์สินไปซื้อ ยาเสพติดเป็นต้น 6 อาชญากรรมสามัญที่มีอยู่โดยทั่วไปเป็นอาชญากรรมธรรมดาดำเนินการโดยมุ่งหวัง ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจหรือกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินเช่นกันเล็กน้อยน้อยย่องเบาในยามวิกาล ชิงทรัพย์วิ่งราวทรัพย์กรรโชกทรัพย์เป็นต้น 7 อาชญากรรมที่ลักษณะเป็นองค์กรหรือองค์กรอาชญากรรม มีผู้กระทำผิดหรือเหล่าอาชญากรรมร่วมกันเป็นกลุ่มมีการดำเนินงานเป็นแบบแผน มีผู้บังคับบัญชาตามสาย งานมีเครือข่ายของความรับผิดชอบเพื่อให้การประกอบอาชญากรรมมีประสิทธิภาพเช่นขบวนการค้ายา เสพติดการค้าหญิงโสเภณีการเปิดบ่อนการพนันและช่องโสเภณีธุรกิจการค้าทั้งหลายที่มีไว้บังหน้า อยู่ ถูกต้องตามกฎหมายและผิดกฎหมายอาชญากรรมบางประเภทนี้นับว่าร้ายแรงกระทบกระเทือนต่อสังคม ส่วนรวมเป็นอย่างมากเพราะเป็นการดำเนินงานที่มีมันสมองที่มีเครื่องมือทันสมัยมีอิทธิพลและ กำลังเงิน ทางการเมืองผู้ประกอบอาชญากรรมในกลุ่มนี้จะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีมีกลุ่มคนนับหน้าถือตาในสังคม

ทั่วไปของอาชญากรรมที่มีลักษณะเป็นมืออาชีพรายได้จากการประกอบอาชญากรรมมีฝีมือทักษะสูง ครอบครองไม่ชอบใช้ชีวิตการรุนแรงการทำอาหารเลี้ยงชีพของเขาจะนำมาซึ่งรายได้ทรัพย์สินเงินทอง ดำรงชีวิตอย่างหรูหราและชอบอยู่ในสังคมที่เจริญได้แก่นักพนันอาชีพนักล้วงกระเป๋า นักต้มตุ๋นพวกก๊ตแวง ปลอมลายมือชื่อการเปิดตู้รับรายการกริดกระเป๋าสตางค์ตามสถานที่ต่างๆ การศึกษาทางหนีทีไล่ไว้อย่างดีมีความอิสระไม่กระทำหลายคนจะปฏิบัติ การในสถานที่ต่างๆตามความเหมาะสมมีความชำนาญ เป็นมืออาชีพไม่ใช่มือสมัครเล่นไม่ทำงานอดิเรกแต่เป็นการดำรงชีวิตอยู่ด้วยการประกอบอาชญากรรม

2.2.5) ผู้เสียหายหรือเหยื่ออาชญากรรม

สุพจน์ สุโรจน์(2542:92,อ้างใน สุนิศา รัตนเทวมาตย์,2546:5) ไม่กล่าวถึงผู้เสียหายดังนี้ตามกฎหมายไทยผู้เสียหายได้แก่บุคคลที่ได้รับความเสียหายเนื่องจากการกระทำความผิดฐานใดฐานหนึ่งซึ่งหมายความว่า เป็นผู้เสียหายทางพฤตินัยและ นิติบัญญัติโดยพฤตินัยคือบุคคลได้รับความเสียหายจากการกระทำผิดจริงๆโดยผู้กระทำความผิดเป็นผู้กระทำโดยนิติบัญญัติคือผู้เสียหายที่ มิได้มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดนั้นไม่ว่าจะเป็นตัวการผู้ใช้หรือผู้สนับสนุนเช่นในความผิดฐานทำแท้ง โดยหญิงยินยอมให้ผู้อื่นกระทำให้ ตนแท้งและผู้หญิงคนนั้นถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำแท้งนั้นหญิงนั้นไม่ใช่ผู้เสียหายเมื่อดูนิยามผู้เสียหายของไทยกับนิยามผู้เสียหายของนักวิชาการต่างประเทศแล้วจะเห็นได้ว่าผู้เสียหายตามกฎหมายไทยเข้ากันได้กับผู้เสียหายระดับแรกหรือปฐมภูมิ

2.2.6) ประเภทของผู้เสียหายหรือเหยื่ออาชญากรรม

จำแนกประเภทของเหยื่ออาชญากรรมโดย Schafer Schafer (อ้างใน อัมณพ ชูบำรุงและศรีสมบัติ โชคประจักษ์ชัด,2538:51-53) ให้คำนึงถึงความรับผิดชอบและความสัมพันธ์ระหว่างอาชญากรรมกับเหยื่ออาชญากรรมโดยแบ่งเหยื่ออาชญากรรมไว้ดังนี้อาชญากรรมที่ไม่มีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมเป็นผู้ที่ไม่มีความสัมพันธ์แต่ประการใดกับอาชญากรรมเป็นเพียงผู้รับเคราะห์กรรมจากอาชญากรรมเท่านั้นทุกคนในสังคมอาจจะตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้ไม่จำเป็นว่าจะเคยมีความสัมพันธ์กับผู้ละเมิดกฎหมายมาก่อนสถิติอาชญากรรมได้ชี้ให้เห็นว่าความผิดส่วนมากเกิดจากการตัดสินใจประกอบกิจ ของอาชญากรรมแต่เพียงฝ่ายเดียวโดยมิได้มีความสัมพันธ์กับเหยื่อหรือลักษณะของเหยื่อขอให้ที่กระตุ้นให้เกิดอาชญากรรมเหยื่ออาชญากรรมประเภทนี้ได้กระทำบางสิ่งบางอย่าง ให้เป็นการขัดใจแก่ออาชญากรรมเมื่ออาชญากรรมได้รับความปลุกใจหรือยุยงส่งเสริมก็กระทำร้ายแก่เหยื่อถือว่าเหยื่อเป็นผู้ลงมือกระทำก่อนเหยื่อประเภทนี้เป็นเหยื่อที่ควรจะได้รับผิดชอบมากที่สุดคือที่จงใจให้เกิดอาชญากรรมเหยื่อประเภทนี้มีได้ทำสิ่งใดเป็นพิเศษแก่ออาชญากรรมแต่พฤติกรรมอันปราศจากความตั้งใจของเหยื่อกับส่งเสริมนอกใจหรือทูลใจให้ออาชญากรรมประกอบอาชญากรรมต่อเหยื่อที่เป็นตัวล่อล่อลึงภาพของเหยื่อ อาจจะโน้มน้าวบุคลิกภาพของอาชญากรรมให้ออาชญากรรมได้เยอะควรจะได้รับผิดชอบบ้างตามสมควร

ชูบำรุงและศรีสมบัติโชคประจักษ์ชัด,2538:87-91) อาชญากรรมย่อมรู้ว่าจะประกอบกิจเมื่อไหร่คนที่ตกเป็นเหยื่อได้คือคนที่ไม่รู้จักเวลาเมื่อ ใดควรจะไปไหนมาไหนเขาอาจประสบเคราะห์กรรมถึงแก่บาดเจ็บสาหัสหรือถึงแก่ความตายได้เรื่องของเวลานี้มีผลงานวิจัยในประเทศอังกฤษชิ้นหนึ่งว่าการทำร้ายร่างกายและการปล้นส่วนมากจะเกิดในตอนกลางคืนของวันสุดสัปดาห์การประกอบอาชญากรรมเช่นนี้จะได้แสดง

ให้ประจักษ์ชัดที่เมืองCovantry สวนอาชญากรรมทางเพศนั้นเกิดตลอดสัปดาห์แรกเกิดตอนกลางวันมากกว่าตอนกลางคืนขึ้นอยู่กับประเภทของอาชญากรรมและขึ้นอยู่กับปัจจัยเกี่ยวกับสถานที่การปลดคน การไม่เสี่ยงต่อการถูกจับและการมีปรากฏอยู่ในเวลาที่เกิดกระทำความผิดอาชญากรรมจึงน่าจะเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่ทำให้เกิดอาชญากรรมการรู้จักจังหวะเวลาจะเป็นสิ่งช่วยให้แคล้วคลาดจากการตกเป็นเหยื่อได้ในพระพุทธศาสนานั้นถือว่าการออกไปเที่ยวตรอกต่างๆในเวลากลางคืนนั้นเป็นอบายมุขอย่างมีโทษอยู่ 6 สถานที่คือ

ก ไม่คุ้มครองไม่รักษาคัว

ข ไม่คุ้มครองไม่รักษานูตรและภรรยา

ค ไม่คุ้มครองและรักษาทริภังค

ง เป็นที่ระแวงของคนอื่น

จ คำพูดไม่เป็นจริงนั้นๆ

ฉ เหตุแห่งทุกข์เป็นอันมากแหวดล้อม

ข้อกำหนดในทางพระพุทธศาสนาทั้ง 6 ประการของการเที่ยวกลางคืนข้อที่ 6 ได้ยืนยันว่าการเที่ยวในเวลากลางคืนจะทำให้เกิดทุกข์ได้ความทุกข์ในที่นี้ย่อมหมายถึงการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเหตุสำคัญที่ทำให้ต้องตกเป็นเหยื่อก็คือความมืดปัจจัยให้คนร้ายกล้ากระทำความผิดเพราะสามารถหลบเลี่ยงการถูกจับกุมและการตอบแทนแก้แค้นไม่ได้กล่าวได้ว่าความมืดในเรื่องปัจจัยของเวลาที่ทำให้เกิดอาชญากรรมมีมานานแล้วมิใช่เพิ่งจะมีในสมัยการศึกษาค้นคว้าทางวิชา ว่าด้วยเหยื่ออาชญากรรมซึ่งเพิ่งจะมีการเอาจริงเอาจริงประมาณ 50 กว่าปีมานี้เอง การเดินทางไปในที่เปลี่ยวใน เวลาหนึ่งเวลาใดในเวลาข้าซากก็เป็นเป้าหมายของการตกเป็นเหยื่อได้ทั้งนี้เพราะผู้ร้ายสามารถไปดักรอตามเวลาที่ผ่านไปดังกล่าวผู้ตกเป็นเหยื่อมีทั้งเพศหญิงและเพศชาย เด็กหรือผู้ใหญ่ก็ได้ส่วนความผิดก็อาจจะเป็นการข่มขืนแล้วฆ่าการปล้น การจับตัวเด็กไปเรียกค่าไถ่ เป็นต้น

2.2. สถานที่ที่อาจจะทำให้เกิดอาชญากรรม

เลือกสถานที่ที่ทำให้เกิดเกือบชยกรรมนี้(อ้างใน อรรถนพ ชูบำรุงและศรีสมบัติ โชคประจักษ์ชัด ,2538:87-91) หน่วยงานของตำรวจหลายแห่งในสหรัฐอเมริกาได้บันทึกไว้ว่าสถานที่ต่อไปนี้จะทำให้เกิดเหยื่ออาชญากรรมได้หมายความว่าหากใครก็ตามที่อยู่ในสถานการณ่นั้นหรือ เป็นเจ้าของ สถานที่นั้น อาจจะตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมได้(อ้างอิงใน อรรถนพ ชูบำรุง,2547:52) ได้แก่ ก)ถนน ทำให้คนตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของคนที่ขับรถโดยประมาทคือขับรถมาด้วยความเร็วสูงขับรถผิดกฎจราจรขับรถด้วยความเมาสุราทำให้คนที่ ข้ามถนนถึงตายหรือได้รับบาดเจ็บสาหัส อนึ่งคนเดินข้ามถนนเองก็อาจจะปฏิบัติผิดกฎจราจรอาจตกเป็นเหยื่อของการปล้นการข่มขืนและการทำร้ายร่างกาย

ข) สวนสาธารณะเป็นที่ซึ่งมีคนมากมายเข้าไปใช้บริการเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจส่วนมากมักจะไม่ค่อยคุ้นเคยกันและอาจมีพวกมิจฉาชีพเข้าไปมองหาเหยื่อด้วยก็ได้

ค) รถยนต์รับจ้างเป็นที่ซึ่งอาจจะทำให้เกิดอาชญากรรมได้ 2 ทางคือทางหนึ่งคนโดยสารปล้นหรือทำร้ายคนขับอีกครั้งก็สองคือคนขับอาจจะข่มขืนกระทำชำเราโดยผู้โดยสารหญิง หรือปล้นผู้โดยสาร

ง) รถยนต์เป็นทรัพย์สินที่มีค่าและมีสิ่งที่มีราคาสูงอยู่ในรถยนต์อีกด้วยรถยนต์จึงเป็นเป้าหมายสำคัญกันขโมยคือมีการขโมยรถยนต์หรืออาจจะมีการขโมยของใน รถหรืออาจจะขโมยทั้งรถและทั้งของที่อยู่ในรถ

จ) รถบรรทุกเมื่อกล่าวถึงรถบรรทุกในที่ที่หมายถึงรถที่มีของที่มีค่า บันทึกอยู่ในรถหากบรรทุกของที่ผิดกฎหมายก็แสดง ว่าคนขับรถบรรทุกมีส่วนเกี่ยวข้องก็เป็นผู้ปฏิบัติผิดต่อกฎหมายผู้บรรทุกของและผู้เกี่ยวข้องเป็นอาชญากรในบางกรณี เมื่อผู้ขับรถบรรทุกขับผ่านด่านตรวจต่างๆก็อาจจะต้องจ่ายเงินกินเปล่าแก่เจ้าหน้าที่แสดงผู้ขับรถบรรทุกและผู้เกี่ยวข้องตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทการทุจริตต่อหน้าที่อันนงหากการขับรถบรรทุกเป็นไปโดยประมาทก็อาจจะทำให้ชนคนจนถึงแก่ความตายหรือได้รับบาดเจ็บสาหัส

ฉ) ทรัพย์สินของโรงเรียนหมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นอุปกรณ์ในด้านการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์แก่การใช้งานหากทรัพย์สินถูกขโมยไปผู้ที่ตกเป็นเหยื่อก็คือผู้รับผิดชอบในการรักษาทรัพย์สินนั้นเองหรือหากทรัพย์สินถูกเผาผลาญหรือถูกทำลายผู้รับผิดชอบในการรักษาทรัพย์สินก็ต้องตกเป็นเหยื่อเช่นเดียวกัน

ง) เหยื่อที่มีความอ่อนแอทางชีวภาพเกี่ยวประเภทนี้เป็นเหยื่อที่มีความอ่อนแอทั้งร่างกายและทางจิตใจเป็นผลให้อาชญากรมีความคิดที่จะกระทำร้ายต่อเขาเด็กคนแก่ผู้หญิงคนขาดความสามารถคนเจ็บป่วยทางจิตหรือวิกลจริตแม้ว่าพวกนี้จะไม่เกี่ยวข้องกับอาชญากรก็ตามก็นับเป็นผู้ที่ง่ายแก่การตกเป็นเหยื่อลักษณะดังกล่าวของอยากจะส่งเสริมให้เกิดอาชญากรรมก็จริงอยู่แต่ก็ไม่มีทางเลือกอื่นอย่างเช่นนี้จึงไม่ควรมีความรับผิดชอบหากจะมีการเฉลิมความรับผิดชอบต่อการกระทำของอาชญากรและสังคมของผู้ปกครองบ้านเมืองน่าจะมีส่วนร่วมรับผิดชอบมากกว่าเพราะสังคมมิได้ทำหน้าที่ปกป้องเหยื่อที่มีอาจจะป้องกันตนเองได้หรือป้องกันได้เพียงบางส่วนเท่านั้น

จ) เหยื่อที่มีความอ่อนแอทางสังคมเดี่ยวประเภทนี้มักมีได้รับการยอมรับว่าเป็นสมาชิกอย่างเต็มภาคภูมิของชุมชนพวกอพยพเข้ามาใหม่พวกนับถือศาสนาบางนิกายและพวกชนกลุ่มน้อยล้วนมีความอ่อนแอในทางสังคมและอยู่ในฐานะที่จะถูกเอารัดเอาเปรียบจากพวกอาชญากรเมื่อไหร่ก็ได้เดี่ยวที่มีความอ่อนแอทางสังคมนั้นสมควรจะได้รับการดำเนินคดีแต่ประการใดเลยอาชญากรและสังคมควรจะร่วมรับผิดชอบต่อความผิดที่เกิดขึ้นอย่างยิ่งด้วยเหตุที่ได้พฤติกรรมมีความลำเอียงต่อพวกเขา

ฉ) ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของตนเองอย่าประเภทนี้คือผู้ที่ตกเป็นเหยื่อโดยตนเองดังนั้นตนเองก็คืออาชญากรหรืออาชญากรรมที่ไม่มีเหยื่อเช่นการผิดกฎหมายจรรยาเป็นต้นในกรณีเช่นนี้ผู้เป็นอาชญากรอาจจะมีตัวตนอยู่และเหยื่อคือสังคม ส่วนร่วมตัวอย่างอื่นเช่นกันติดยาเสพติดโรคพิษสุราเรื้อรังการรักร่วมเพศอาชญากรประเภทนี้ผู้ตกเป็นเหยื่อแสดง 2 บทบาทคือบทบาทของอาชญากรและบทบาทของเหยื่อผู้ที่รับผิดชอบคือผู้ที่เป็เหยื่อและอาชญากรรม) เหยื่อการเมืองเป็นเหยื่อที่ได้รับความทุกข์ทรมานจากผู้ที่เป็นักปฏิภักษ์กัน ในทางการเมืองสำหรับพวกนักปฏิวัติที่ต่อสู้เพื่ออุดมการณ์ของตนแต่ประสบความพ่ายแพ้จัดได้ว่าเป็นอาชญากรการเมืองมิได้เป็เหยื่อการเมืองโดยนัยที่กล่าวถึงนี้(อาชญากรกลางเมืองนั้นในภายหลังอาจจะกลายเป็นวีรบุรุษก็ได้)

สำหรับเหยื่อการเมืองคือบุคคลที่เป็นคู่แข่งในการรณรงค์เพื่อตำแหน่งที่มีอำนาจแต่ถูกฝ่ายที่มีอำนาจอยู่แล้วเจาะจงว่าเป็นผู้ที่กระทำความผิดหรืออาชญากรรมถ้ามองในแง่มุมของศีลธรรมแล้วเขาก็คือเหยื่อประเภทหนึ่ง

2.2.7) เวลากับการ เกิดเหยื่อ อาชญากรรม เวลาเป็นสิ่งที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการเกิดอาชญากรรมได้เสมอ (อั้งใน อึ้งผพ)

ข) เคหะสงเคราะห์ เป็นที่อยู่ของคนยากจนเป็นส่วนมากมักจะมีการลักขโมยกันโดยทั่วไปปรับของเล็กๆน้อยๆผู้ตกเป็นเหยื่อก็คือเจ้าของทรัพย์สิน ซึ่งอยู่อาศัยในบริเวณเดียวกันมีคนอาศัยอยู่มากไม่ค่อยมีบริเวณส่วนตัวในสภาวะแวดล้อมเช่นนี้บางทีก็ทำให้เกิดความเครียดได้อาจจะทำให้เกิดการทะเลาะกันทุบตีทำร้ายร่างกายผู้ตกเป็นเหยื่อก็คือผู้ที่ได้รับบาดเจ็บหรือบางทีก็มีการฉ้อโกง การผู้ตกเป็นเหยื่อก็คือผู้ถูกโกงในเขตการเคหะสงเคราะห์จึงอาจจะมีอาชญากรรมได้ทั้งชนิดรุนแรงและไม่รุนแรง

ข) ที่อยู่อาศัยคือที่ที่คนเดียวหรือ ตั้งแต่ 2 คนอาศัยอยู่ห่างอยู่คนเดียวก็อาจจะตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม โดยการปล้นกันขโมยการทำร้ายร่างกายหรือการฆาตกรรมบ้านที่มีทรัพย์สินเงินทองมีเจ้าของอยู่เพียงคนเดียวนั้นเจ้าของมาจะถูกฆ่าตายได้ง่ายเพราะขาดคนให้ความช่วยเหลือและผู้ร้ายก็เสี่ยงที่จะประกอบอาชญากรรมหน้าหนึ่งที่อยู่อาศัยที่มีความแตกแยกคนทำหน้าที่ไม่สมบูรณ์เพียงพอมีความผิดปกติในทางสังคมศีลธรรมหรือวัฒนธรรมหรือขาดความมั่นคงในทางเศรษฐกิจก็อาจจะทำให้เกิดการกระทำความผิดและเกิดเหยื่ออาชญากรรมได้นานาชนิดที่อยู่อาศัยซึ่งเกิดความไม่สมบูรณ์ในทางสังคมและทางเศรษฐกิจย่อมก่อให้เกิดอาชญากรรมและเหยื่ออาชญากรรมได้

ณ) ที่จอดรถประจำทางอาจจะตกเป็นเหยื่อเมื่อไหร่ก็ได้เฉพาะในเวลากลางคืนที่จอดรถประจำทางเป็นที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อได้มากเป็นเป้าหมายที่พวกอาชญากรสร้างอยู่แก็งว่ามีคนมาอยู่อาจจะอยู่ในฐานะเป็นเหยื่อได้

ณ) ที่จำหน่ายเครื่องดื่มและโรงงานขายเหล้าเมื่อความเมาเกิดขึ้นความขาดสติก็ตามมาความพาลสันดานก็บังเกิดขึ้นโดยในที่สุดก็เกิดความรุนแรงขึ้นเมื่อมีความรุนแรงก็ย่อมมีเหยื่อของความรุนแรงอาจจะกล่าวได้ว่าที่ขายแล้วก็คือที่ทำให้เป็นอาชญากรก็คงไม่ผิดคนตายหรือคนบาดเจ็บก็คือเหยื่ออาชญากรรม

ณ) ร้านขายของเบ็ดเตล็ดคนบางคนขาดเงินหรืออดอยากขึ้นมาหาที่พึ่งพาไม่ได้ก็อาจจะขโมยของจากร้านขายของเบ็ดเตล็ดคนในย่านใกล้เคียงของร้านขายของเบ็ดเตล็ดเมื่อขาดเงินขึ้นมาก็อาจจะซื้อของโดยเป็นหนี้ไว้นานๆเข้าก็มีหนี้สินมากก็ยังไม่ยอมจ่ายให้แก่เจ้าของร้านก็อาจจะเกิดการทะเลาะขึ้นมานำไปสู่การทำร้ายต่อการมีอาชญากรรมก็เกิดขึ้นอีกสาเหตุก็ทำให้ไม่ซื้อตรงต่อกันเอง

ณ) ห้างสรรพสินค้าผู้ซื้อล้าจะขโมยของเล็กๆในน้อยๆเช่นน้ำหอมยาสีฟันแปรงสีฟันชูก่อนไว้อยู่ในเสื้อผ้าที่สวมใส่ก็ยอมได้ในกรณีแห่งนี้ห้างสรรพสินค้าก็ตกเป็นเหยื่อ อาชญากรรมไปอนึ่งเคยปรากฏว่าห้างสรรพสินค้าบางแห่งธรรมดาค้าขายโดยไม่ซื้อตรงต่อลูกค้าคือจัดพนักงานกลุ่มหนึ่งไว้ข่มขู่ลูกค้าเพราะลูกค้าแปลกก็แอบเอาของเล็กๆน้อยๆใส่ไปในถุงที่ลูกค้าถึงอยู่เพราะลูกค้าจะออกไปห้างก็จะมีพนักงานของห้างทำที่ไปตรวจสอบของในถุงเมื่อพบสินค้า ที่ไม่ได้จ่ายเงินก็จะมีการข่มขู่ให้ชดใช้เงินจำนวนต่างๆเพื่อจะได้ไม่นำเรื่องไปร้องทุกข์ต่อตำรวจหากไม่จ่ายเงินก็จะเรียกตำรวจให้มาจับ

ฐ) ที่เติมน้ำมันรถยนต์สถานที่ดังกล่าวที่ทำรายได้ให้แก่เจ้าของกิจการได้วันละมากๆเงินก็เก็บไว้ในลิ้นชักโต๊ะที่ตั้งอยู่คือใกล้กับที่เติมน้ำมันจึงอาจเกิดการต้นขึ้นมาได้ผู้เป็นเจ้าของเงินจึงเสี่ยงที่จะตกเป็นเหยื่อตลอดเวลาหนึ่งน้ำมันก็เป็นสิ่งที่มีค่ามากบางคำว่าเจ้าของผลได้ที่ทำหน้าที่เติมน้ำมันอาจจะขโมยน้ำมันเก็บไว้ขายภายหลังก็ได้เจ้าของกิจการจึงต้องเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินไปด้วยหนึ่งหากมีการปล้นมากขึ้นก็อาจจะทำให้เกิดการทำร้ายร่างกายจนบาดเจ็บสาหัสหรือถึงแก่ความตายได้อีกประการหนึ่งน้ำมันรถยนต์ก็เป็นสิ่งที่ เป็นเชื้อเพลิงง่ายอาจจะลุกเป็นไฟหากมีการเผยแพร่หรือมีความตั้งใจหรือการทำลายก็อาจจะทำให้เกิดไฟไหม้ขึ้นมาได้ในกรณีที่มิเป็นผู้เจ้าของ กิจการก็ต้องตกเป็นเหยื่ออีก

ฑ) ธนาการธนาคารเป็นสิ่งที่สะสมเงินทองที่รู้โดยทั่วไปพวกผู้ร้ายหรืออาชญากรย่อมทราบความจริงข้อนี้เป็นอย่างดีและข้อหาช่องทางที่จะปล้นหรือขโมยเงินจากธนาคารการปล้นผู้ตกเป็นเหยื่อก็คือ ผู้ร่วมรับผิดชอบในการดำเนินงานธนาคารการขโมยเงินจากธนาคารก็เกิดขึ้นในผู้ที่ไม่ถอนเงินจากธนาคารเป็นจำนวนมากก็ถือเป็นเป้าสายตาแก่พวกมิจฉาชีพด้วยเช่นกัน

ฒ) สถานธุรกิจอื่นๆในสถานที่นี้รวบรวมของมีราคาไว้ไว้มาก ได้แก่ร้านขายอาหารหรือภัตตาคาร สถานเริงรมย์สำนักงานทนายความโรงภาพยนตร์โรงมหรสพ ปาสถานที่เหล่านี้อาจทำให้คนตกเป็นเหยื่อที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและร่างกาย

สรุปสถานที่ที่ทำให้เกิดเหยื่ออาชญากรรมแบ่งเป็น 2 แห่งระยะคือเคสสถานและสถานที่สาธารณะ

2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับอาชญากรรมและการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม

2.3.1 ความหมายของอาชญากรรม

นักวิชาการถือว่าอาชญากรรมคือปรากฏการณ์ทางสังคมอย่างหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นและวิวัฒนาการโดยธรรมชาติแล้วทุกสังคมต้องมีกฎเกณฑ์หรือ ทำธรรมเนียม ปฏิบัติว่าการกระทำใดเหมาะสมการกระทำใดไม่เหมาะสมกฎเกณฑ์ดังกล่าวนี้อาจเรียกว่าบรรทัดฐานทางสังคม (Social Norms) ซึ่งในสังคมจะต้องปฏิบัติตามทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการปกครองสมาชิกในสังคมให้ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในกรอบไม่ล่วงละเมิดหรือฝ่าฝืนอันเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่นอาชญากรรมมีหลายระดับตั้งแต่ระดับเบาไปจนถึงระดับรุนแรงแต่ละสังคมก็จะมี ความจำกัดความจำอาชญากรรมแตกต่างกันไปพฤติกรรมที่ถือว่าเป็นอาชญากรรมในสังคมหนึ่งอาจไม่ถือว่าเป็นอาชญากรรมในสังคมอื่นก็ได้ คำว่าอาชญากรรมตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. 2542 (ราชบัณฑิตสถาน2542:1361) ได้ให้ความหมายเอาไว้เป็นการกระทำผิดทางอาญาสำหรับความหมายตามEncyclopediaหมายถึงการกระทำที่ชั่วร้ายและการกระทำชั่วนี้เล็ดลอดกฎหมายไปได้ก็ถือว่าเป็นอาชญากรรมถ้าไม่ใช้กรรมชั่วแต่เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายกำหนดไว้ก็ไม่ถือว่าเป็นอาชญากรรมเช่นความผิดลหุโทษ ควินนี (Quinney.1970:15-16) ได้ให้ทัศนะว่าอาชญากรรมคือพฤติกรรมของคนท้องที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในสังคมที่ได้กำหนดขึ้นซึ่งการกำหนดนั้นกำหนดไว้ในกฎหมายองค์กรที่เป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องอาชญากรรมด้วยและเป็นองค์กรที่เกิดขึ้นในสังคมที่ดำรงอยู่แบบการเมืองคือเป็นสังคมที่มีผู้ปกครองและผู้ใต้ปกครองดังนั้นแนวความคิด ควินนี เกี่ยวกับอาชญากรรม จึงมีองค์ประกอบที่สำคัญสามประการคือกฎหมายมีผู้ออกและผู้ใช้กฎหมายและมีผู้ละเมิดกฎหมาย เวทเธอร์ และ ซิลเวอร์แมน (Vetter & Silverman. 1986:6-8)

อาชญากรรมเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงสัมพันธ์กับสิ่งหลายสิ่งเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากแนวพฤติกรรมของสังคมโดยรวมซึ่งแนวประพฤติดังกล่าวเป็นกฎเกณฑ์ที่สังคมกำหนดขึ้นเพื่อให้คนส่วนใหญ่ในสังคม กระทำสิ่งที่ดีงามของสังคมหากใครประพฤติผิดดังกล่าวก็น่าจะได้รับการลงโทษ สังคมก็ได้ตอบต้งนั้นการพิจารณาว่าอาชญากรรมเป็นการละเมิดกฎหมายเพียงอย่างเดียวหรือไม่ถูกต้อง เพราะกฎหมายอาจเปลี่ยนแปลงได้ไปตามกาลเวลาสถานที่และสภาพแวดล้อมต่างๆได้จากความหมายของอาชญากรรมในแง่ต่างๆดังกล่าวมานี้ต่างก็มีลักษณะแตกต่างกันโดยเนื้อหาเท่านั้นแต่แท้จริงแล้วอาจกล่าวได้ว่าอาชญากรรมทั้งในความหมายของนักกฎหมายนักอาชญาวิทยานักสังคมวิทยาต่างก็มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดสรุปได้ว่าอาชญากรรมหมายถึงพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตร่างกายและทรัพย์สินของบุคคลและสังคมโดยมีกฎหมายห้ามสิ่งนั้นไว้หรือมีการกำหนดว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ผิดและต้องมีบทบาบทกำหนดลงโทษสำหรับผู้กระทำความผิดตามที่กฎหมายบัญญัติ การจัดประเภทของอาชญากรรมและอาชญากรเป็นสิ่งสำคัญของก้อยเข้าใจปรากฏการณ์ของอาชญากรแต่ละชนิดอันจะนำไปสู่ความเชื่อมโยงสาเหตุการป้องกันแก้ไขปัญหาซึ่งมีนักคิดหรือนักวิชาการหลายท่านได้แยกประเภทของอาชญากรรมและอาชญากรเอาไว้เพื่อประโยชน์การศึกษา ควินนีย์(Quinney.1970:84-85)ได้แบ่งประเภทของ อาชญากรรมโดยคำนึงถึงปัจจัยสำคัญห้าประการคือ 1.ปัจจัยด้านกฎหมาย ถือว่าเป็นอาชญากรรมคือพฤติกรรมที่ได้รับการกำหนดโดยฝ่ายที่มีอำนาจสิ่งที่กำหนดขึ้นคือกฎหมายอาญากฎหมายอาญาได้เปลี่ยนแปลงไปตามเวลาขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงของอำนาจดังนั้นจึงต้องพิจารณากฎหมายที่เปลี่ยนแปลงไปตามเวลาดังกล่าวด้วย 2. ปัจจัยด้านอาชีพของอาชญากรผู้ประกอบอาชีพมีอยู่หลากหลายขึ้นอยู่กับระดับของกิจกรรมซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการดำรงชีวิตจึงต้องพิจารณาบทบาทของอาชญากร ในสังคมด้วยพิจารณาบุคลิกภาพของผู้ประกอบอาชญากรรม 3.การสนับสนุนของกลุ่มต่อการประกอบอาชญากรรมต้องพิจารณาว่ามีพฤติกรรมของอาชญากรได้รับการสนับสนุนจากพรรคพวกน้อยแค่ไหน 4. พิจารณาว่าพฤติกรรมของอาชญากรมีความสัมพันธ์กับบรรทัดฐานของฝ่ายที่มีอำนาจในการออกกฎหมาย และบริหารกฎหมายหรือไม่เพียงใด 5.ปฏิภพของสังคมและกระบวนการทางกฎหมายต่อการประกอบอาชญากรรมต้องพิจารณาว่าสังคมหรือปฏิภพต่ออาชญากรรมนานาชนิดอย่างไรและมีกระบวนการในการลงโทษหนักเบาต่างกันอย่างไร จากการยึดปัจจัยทั้งห้าประการดังกล่าวเป็น หลักควินนีย์ จึงได้แยกประเภทของอาชญากรรมเป็นเก้าประเภทได้แก่ 1. อาชญากรรมที่กระทำต่อบุคคลอย่างรุนแรง(Violent Personal Crime) เช่น การฆ่าการทำร้ายร่างกายบาดเจ็บสาหัสการข่มขืนกระทำชำเรา 2.อาชญากรรมที่กระทำต่อทรัพย์สินตามโอกาส (Occasional Property Crime) เช่นการปลอมลายมือการขโมยตามร้านค้าการทำลายสิ่งสาธารณะ 3.อาชญากรรมที่ทำลายความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม (Public order Crime) เช่นการเป็นโสเภณีการรักร่วมเพศการใช้ยาเสพติดการเมาสุราในที่สาธารณะ 4. อาชญากรรมที่ทำกันอยู่ทุกวัน (Conventional Crime) เช่นการย่องเบาการปล้นการวิ่งราว 5.อาชญากรรมการเมือง (Political Crime)เช่น กบฏก่อการร้าย จารกรรม 6.อาชญากรรมที่เกิดจากงานอาชีพ (Occupation Crime) เช่นการทุจริตต่อหน้าที่

7.อาชญากรรมที่กระทำโดยห้างร้านบริษัท (Corporate Crime) เช่นการโฆษณาหลอกลวงความผิดต่อเครื่องหมายการค้า การผลิตอาหารและยาที่ไม่ปลอดภัย

8.องค์การอาชญากรรม (Organized Crime) เช่นองค์การมาเฟีย แก๊งยาสูบ

9.อาชญากรรมที่ยึดเป็นอาชีพ (Professional Crime) เช่นมือปืนรับจ้างการต้มตุ๋นหลอกลวงล้วงกระเป๋า ก่อนปลอมของต่างๆ เวทเธอร์ และ ซิลเวอร์แมน (Vetter&Silverman); อ้างอิงในประเสริฐ สุนทร :2543:16-18) ได้จำแนกประเภทอาชญากรรมโดยยึดหลักอาชญากรรมที่เหมือนเหมือนกันจัดเข้าไว้เป็นพวกเดียวกันแตกต่างกันก็จะเอาไว้พวกหนึ่งนอกจากนี้ยังได้พิจารณาหลักฐานหลักกฎหมายเข้าช่วยในการแยกแยะด้วยซึ่งจำแนกประเภทของอาชญากรรมออกเป็นเจ็ดพวกด้วยกันคือ(ประเสริฐ สุนทร :2543: 16-18)

1.อาชญากรรมที่กระทำต่อบุคคล (Crime Sgainst The Person) ได้แก่ การฆาตกรรมการทำร้ายร่างกาย การปล้นจี้ ชิงทรัพย์

2. อาชญากรรมที่กระทำต่อทรัพย์สิน (Crime against Property) ได้แก่ การโจรกรรมการวางเพลิงการต้มตุ๋นการรับของโจร

3.อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ (Economic Crime) เช่น การทุจริตต่อหน้าที่การละเมิดภาษีการช้อชนความผิดเกี่ยวกับการจัดทำข้อมูลคอมพิวเตอร์

4.ป้องกันอาชญากรรม (Organized Crime) เช่น องค์การมาเฟียการค้ายาเสพติดการจี้เครื่องบิน

5. อาชญากรรมการเมือง (Politic Crime) เช่นกบฏการก่อการร้าย

6. อาชญากรรมที่เกิดจากการยินยอม (Consensual Crime) เช่น การใช้ยาเสพติดการเป็นโสเภณีการพนันการทำแท้ง

7. การกระทำความผิดของผู้หญิง (Female Criminality)

สรุปได้ว่าประเภทของอาชญากรรมสามารถแบ่งได้หลายรูปแบบแต่เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่าการแบ่งประเภทของอาชญากรรมจะกำหนดมาจากลักษณะการกระทำความผิดหรือจากโครงสร้างขององค์กรหรือตัวผู้กระทำความผิดตลอดจนลักษณะของผลร้ายหรือความเสียหายจากการกระทำความผิด

สาเหตุของอาชญากรรมจากการศึกษาถึงสาเหตุการเกิดอาชญากรรม ของนักทฤษฎีและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงสาเหตุของอาชญากรรมไว้ดังนี้ (ศุภสิทธิ์ ธนเดชภักดี.2541 :12) เอนริโก เฟอร์รี(Enrico Ferri; อ้างถึงใน ศุภสิทธิ์ ธนเดชภักดี.2541:12)เสนอความเห็นที่ทำให้บุคคลเป็นอาชญากร ไว้สามประการโดยเน้นสังคมแล้วสิ่งแวดล้อมดังนี้

1.สาเหตุทางสรีรวิทยา บอมฟ่งเซตที่อยู่อาศัยดินฟ้าอากาศอันเป็นผลกระทบต่อร่างกายมนุษย์

2. สาเหตุทางมนุษย์วิทยารวมทั้งสถานะทางจิตใจด้วย

3.สาเหตุในด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมเศรษฐกิจการเมืองการศึกษาศาสนาต่อมาในศตวรรษที่ 20 ได้หันเหความสนใจไปสู่เรื่องการก่อรูปแห่งความประพฤติของบุคคลเป็นปัจจัยที่ต้องคำนึงเท่ากับเงื่อนไขทั้งเรือนร่างและจิตใจที่มีมาแต่ธรรมชาติด้วยเช่นการศึกษาชีวิตครอบครัวและอื่นๆ

นอกจากนี้ยังมีผู้สรุปถึงสาเหตุของอาชญากรรมไว้ไหนแยะอื่นออกไปอีก เช่นวรเดช จันทรศร (2522:5153)ดังนี้

1. สาเหตุในแง่บุคคลมองว่าอาชญากรรมที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งมาจากความโน้มเอียงต่อการกระทำผิดที่ถูกกำหนดโดยบุคลิกภาพของบุคคลที่แตกต่างกันออกไปเช่นความผิดปกติทางชีวภาพแต่ยัภาพรวมถึงตลอดความไม่สามารถของบุคคลที่จะปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมและแรงผลักดันของบุคคลที่ตกลงใจประกอบอาชญากรรมซึ่งเป็นผลที่ได้จากการศึกษาด้านสังคมจิตวิทยา

2. สาเหตุในแง่กลุ่มบุคคลมองว่าอาชญากรรมส่วนหนึ่งเกิดจากการขาดความสามารถที่จะต่อต้านการกดดันในการกระทำจึงถูกกำหนดโดยบทบาทของกลุ่มเช่นการเดินแบบความสัมพันธ์กับเหตุผลต่างๆในแง่การเรียนรู้ซึ่งเป็นผลที่ได้จากการศึกษาด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม

3. สาเหตุใหม่ว่าระบบสังคมมองว่าการเกิดอาชญากรรมนั้นย่อมเกี่ยวพันว่าขึ้นอยู่กับสถานการณ์ต่างๆทางสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมสถานภาพและชนชั้นทางสังคมที่บุคคลเป็นเครื่องกำหนดความโน้มเอียงในการกระทำผิดซึ่งเป็นผลที่ได้รับการศึกษาทางสังคมและวัฒนธรรมอีกด้วย

สำหรับความเห็นในแง่ดังกล่าวสรุปได้ว่าสาเหตุของอาชญากรรมนั้นย่อมเกี่ยวพันและขึ้นอยู่กับสถานการณ์ต่างๆทั้งสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมสถานะชนชั้นทางสังคมที่จะเป็นเครื่องกำหนดความโน้มเอียงในการกระทำผิดความสามารถที่จะต่อต้านความกดดันในการกระทำผิดซึ่งถูกกำหนดโดยบทบาทของกลุ่มและความโน้มเอียง ต่อการกระทำที่ถูกกำหนดโดยบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลที่แตกต่างออกไป ผลกระทบของอาชญากรรมอาชญากรรมที่เพิ่มจำนวนมากขึ้นแสดงให้เห็นถึงความสูญเสียและความเสื่อมโทรมของสังคมกล่าวคือจำนวนอาชญากรรมตลอดจนความสลับซับซ้อนของรูปแบบการทวีความรุนแรงมากขึ้นของอาชญากรรมนำมาซึ่งความสูญเสียในหลายหลายด้านไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรของประเทศงบประมาณในการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมตลอดจนบุคคลที่ต้องตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่ต้องสูญเสียหรือเสียหายไปรวมถึงผู้ใกล้ชิดบุคคลนั้นด้วยนอกจากนี้จำนวนอาชญากรรมที่เพิ่มมากขึ้น เป็นตัวแปรสำคัญที่ แสดงให้เห็นของสถานการณ์ส่วนสองของศีลธรรมทางสังคมได้เป็นอย่างดี เนื่องจากจำนวนอาชญากรรมที่เพิ่มมากขึ้นแสดงให้เห็นถึงกระบวนการขัดเกลากฎทางสังคมไม่มีประสิทธิภาพทำให้คนในสังคมขาดสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจขาดความมีคุณธรรมจริยธรรมในการดำเนินชีวิตเป็นสำคัญ

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการป้องกันและการปราบปรามอาชญากรรม

ในการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องทราบถึงทฤษฎีในการป้องกันอาชญากรรม เพื่อพิจารณาความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมอย่างไรซึ่งแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมที่ประเทศไทยเอามาใช้ดังนี้

1. ทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมาย

เซอร์ โรเบิร์ต พีล (Sir Robert Peel ; อ้างอิงใน กองบัญชาการตำรวจนครบาล 2538:8) ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดาของตำรวจยุคใหม่ให้บุคลากรตำรวจภายใต้บังคับบัญชาได้ตระหนักว่าการป้องกันอาชญากรรมคืองานหลักของตำรวจและมีความสำคัญยิ่งกว่าการสืบสวนสอบสวนจับกุมและการลงโทษผู้กระทำผิดทัศนคติของพีล แน่ใจเป็นพื้นฐานของการก่อกำเนิดแนวคิดทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforce Approach) เพื่อป้องกันอาชญากรรมขึ้นยุทธวิธีหลักของตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมตามทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมายก็คือการตรวจท้องที่กินนานามว่าเป็นกระดุกสันหลังของตำรวจย่อมมีผลในการยับยั้งผู้มีแนวโน้มจะประกอบอาชญากรรม เพราะความเกรงกลัวการจับกุม แนวทางการบังคับใช้กฎหมายและหลักการของตำรวจอาชีพที่กำหนดขึ้นมาได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายและได้ขยายขอบเขตไปสู่ประเทศต่างๆทั่วโลกอย่างรวดเร็ว องค์การตำรวจอาชีพกลายเป็นองค์กรหลักที่จำเป็นของประเทศ

ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (2526:8-11) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมของตำรวจตามทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมายของวิลสัน และ แม็คคลิน ซึ่งได้กำหนดยุทธวิธีตำรวจขึ้นในทฤษฎีว่าการปรากฏตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องมีเหตุผลในการยับยั้งผู้ที่จะประกอบอาชญากรรม เพราะเกรงกลัวจะถูกจับกุมจึงเป็นหลักการของตำรวจท้องที่การตั้งต้วยามด่านตรวจรวมทั้งการเข้าเวรยามสถานที่ต่างๆและในการปรากฏตัวต้องแต่งเครื่องแบบรัดกุมการใชยานพาหนะได้อย่างชัดเจนเพื่อเป็นการป้องกันอาชญากรรมและการออกตรวจท้องที่อย่างสม่ำเสมอเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับชุมชนว่ามีการตรวจออกปฏิบัติหน้าที่เต็มพื้นที่ส่วนเครื่องมือในการติดต่อประชาชนเป็นการสื่อสารทางเดียวเรียกว่าการประชาสัมพันธ์เป็นการสร้างความมั่นใจและการสนับสนุนจากประชาชน

2. ทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์

มีรากฐานแนวความคิดจากการวิจัยของนักอาชญาวิทยากลุ่มชิคาโก หรือสำนักนิเวศวิทยาอาชญาวิทยา(The Ecological of Criminology)สำนักนี้อยู่ภายใต้การนำของ Robert E. Park แนวคิดทฤษฎีนี้กล่าวถึงการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในชุมชนสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันชีวิตร่างกายและทรัพย์สินของตนเองและผู้อื่นได้ปลอดภัยจากอาชญากรรมนอกจากนั้นทฤษฎีนี้ยังได้เสนอให้มีการปรับบทบาทสำหรับตัวเสียใหม่โดยให้ตำรวจมีบทบาทเป็นฝ่ายวางแผนสนับสนุนให้คำปรึกษาแก่ชุมชนโดยไม่ต้องเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการป้องกันอาชญากรรมอีกต่อไป ทฤษฎีนี้จึงให้นักอาชญาวิทยาให้เห็นความสำคัญของปัญหาต่างๆในสภาพแวดล้อมของเมืองที่ผลกระทบต่อพฤติกรรมของอาชญากรรมต่อมาได้แพร่หลายและได้รับความสนใจตลอดจากการศึกษาเห็นว่าอาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์ตามลักษณะพื้นที่บริเวณใดที่ขาดระเบียบทางสังคมหรือเกิดจากสภาวะแปลกแยกของกลไกทางสังคมที่มีหน้าที่คำจูนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหรือขาดความร่วมมือร่วมใจตลอดจนกำลังใจของสมาชิกในสังคมก็จะก่อให้เกิดอาชญากรรมได้ง่ายจากแนวคิดนี้ได้เกิดแนวคิดที่เรียกว่าหมู่บ้านในเมือง(Urban Village)เพื่อสร้างความสัมพันธ์ในสังคมโดยการจัดพื้นที่ในชุมชนให้

ลักษณะเพื่ออำนวยความสะดวกในการเพิ่มปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในชุมชนต่างๆเพื่อลดปัญหาการป้องกันอาชญากรรมมากขึ้น

สรุปได้ว่าแนวคิดตามทฤษฎีนี้มีวัตถุประสงค์ในการจัดสภาพแวดล้อมของชุมชนไม่ว่าในระดับใดใดให้มีลักษณะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลให้ง่ายต่อการควบคุมสังเกตตรวจตราไม่ล่วงละเมิด สิทธิผู้อื่นส่งเสริมสมาชิกในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินตนเองและผู้อื่นให้ปลอดภัยจากอาชญากรรม เอด์ตำรวจทำหน้าที่เป็นผู้วางแผนหรือระบบร่วมกับชุมชน

3.ทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม (ค.อ.ส.)

ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์(2545:17-22) ได้เสนอแนวทฤษฎีที่ใช้ชื่อว่าทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมTheory of Crime Through Enviroment Design-CED)หรือใช้อักษรย่อว่าทฤษฎี ค.อ.ส.

ทฤษฎีค.อ.ส. มีลักษณะเป็นความคิดรวม(Synthesis) ระหว่างทฤษฎีบังคับใช้กฎหมายซึ่งเป็นแนวคิดริเริ่ม (Thesis) และทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ซึ่งเป็นแนวความคิดแย้ง(Antithesis)ทฤษฎี ค.อ.ส. นี้ได้ก้าว ไปไกลกว่าแล้วทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ที่จะมุ่งหักล้างหรือแทนที่จะบังคับใช้กฎหมายและทางปฏิบัติแต่ในสถานการณ์และสภาพ พื้นที่ที่ต่างกันจึงสมควรที่จะนำกรอบทฤษฎีและมาตรการภายใต้แล้วรัฐทั้งสองนำมาประยุกต์ให้เกื้อกูลแทนที่จะหักล้างหรือโจมตีซึ่งกันและกันนอกจากทฤษฎีนี้ค.อ.ส. ชั่วโมงประสานแนวทฤษฎีทั้งสองแล้วยังมุ่งพัฒนาทฤษฎีสำหรับอธิบายปรากฏการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมอาชญากรหรืออาจกล่าวได้ว่าทฤษฎี ค.อ.ส.นี้เชื่อมโยงทฤษฎีว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมเข้ากับทฤษฎีทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์โดยทั่วไปเข้าไว้ด้วยกันทฤษฎีค.อ.ส. ตอนหนักถึงปัญหาอาชญากรรม ซึ่งเป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวบุคคลกับสภาพแวดล้อมเพื่อให้เกิดพฤติกรรมต่างๆพอสรุปได้คือ

1. มีลดการประกอบอาชญากรรมในสภาพแวดล้อมแต่ไม่ได้ละเลยความสำคัญของตัวบุคคลซึ่งมีแนวโน้มหรือสำนึกที่จะละเมิดหรือไม่ละเมิดกฎหมาย
2. มีความพอเพียงในการควบคุมอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินให้อยู่ในขอบเขตที่
3. มีคุณค่าในทางปฏิบัติระดับสูงรวมทั้งส่งเสริมหลักศีลและทำและมนุษยธรรม
4. มุ่งสนับสนุนการรวมตัวความสัมพันธ์ถ้าภาพระหว่างสุจริตชนในสังคมเพื่อให้เกิดแรงต้านทุจริตชนในสังคมซึ่งเป็นกลุ่มน้อยโดยอาศัยวิธีการที่อยู่ภายในกรอบกฎหมาย
5. กำหนดนิยามของกฎหมายไว้เฉพาะกฎหมายที่ตาขึ้นเพื่อประโยชน์ของประชาชนเป็นส่วนรวมกล่าวคือเพื่อให้ประชาชนจำนวนมากที่สุดได้รับประโยชน์สูงสุดจากการบัญญัติกฎหมายนั้น

4. ทฤษฎีว่าด้วยการควบคุมอาชญากรรม

ในสังคมย่อมมีทั้งคนดีและคนชั่วปะปนกันอยู่สำหรับคนที่ดีนั้นไม่มีปัญหาคนไม่ดีมักก่อความวุ่นวายและละเมิดกฎหมายของบ้านเมืองและสังคม ด้วยเหตุนี้จึงต้องมีมาตรการควบคุมไม่ให้คนไม่ดีได้กระทำความผิดหรือควบคุมอาชญากรรมให้อยู่ในระดับหนึ่งที่สังคมยอมรับได้ซึ่งจากแนวคิดของนักคิดมีดังนี้ ซี.เรย์ เจฟเฟอรี (C.Ray. Jeffery: อ้างอิงใน นวลจันทร์ ทศนชัยกุล.2540:279) ได้กล่าวถึงรูปแบบในการควบคุม

อาชญากรรมว่ามีสองรูปแบบคือ 1. ปัจจัยในการเกิดอาชญากรรมหมายถึงอิทธิพลก่อให้เกิดอาชญากรรมมาจากตัวผู้กระทำความผิดอาชญากรรมก่อนหน้านั้นเองและสิ่งแวดล้อมซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยรอง

2. ระยะเวลาเรียกวันช่วงเวลาก่อนเกิดเหตุและหลังเกิดเหตุซึ่งก็เป็นการป้องกันและการควบคุมอาชญากรรมเจฟเฟอร์ ได้ชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างการควบคุมและการป้องกันว่าการควบคุมเป็นขั้นตอน

3. ระยะเวลาภายหลังการกระทำผิดเกิดและดำเนินการอย่างไรกับผู้กระทำแต่การป้องกันอาชญากรรมเป็นการหาทางมิให้เกิดการกระทำผิดขึ้นจะมีวิธีการที่หลากหลายเจฟเฟอร์ ได้อ้างอิงถึงตัวแบบในการควบคุมอาชญากรรมซึ่งมีสามตัวแบบคือ

1. ตัวแบบข่มขู่ ยับยั้ง

2. ตัวแบบของการอบรมแก้ไข

3. ตัวแบบการป้องกันโดยสภาพแวดล้อมและการปรับแก้ไขพฤติกรรมคือ

3.1 ต้องจัดทำก่อนอาชญากรรมเกิด

3.2 ต้องเน้นการที่ควบคุมโดยตรงต่อพฤติกรรม

3.3 ต้องเน้นที่สภาพแวดล้อมอาชญากรรมไม่ใช่ที่ตัวอาชญากร

3.4 ต้องเป็นการใช้วิทยาการในการอธิบายพฤติกรรมของอาชญากร

3.5 เป็นการป้องกันที่เสียค่าใช้จ่ายน้อยและมีประสิทธิภาพมากกว่าลงโทษหรือแก้ไขความผิด

สรุปจากทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้นเห็นแนวความคิดในการป้องกันมิให้เกิดอาชญากรรมที่สำคัญประการแรกต้องพิจารณามุ่งไปที่ตัวอาชญากรก่อนเป็นสำคัญส่วนปัจจัยรองลงมาให้ดูที่สิ่งแวดล้อมสำหรับรูปแบบที่สองใช้ขั้นตอนการแบ่งเวลาโดยแยกเป็นก่อนการกระทำความผิดและหลังการกระทำความผิดการป้องกันอาชญากรรมเป็นการดูแลสิ่งแวดล้อมให้ดีเพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่ดีตามแนวคิดที่เชื่อว่าพฤติกรรมของคนเรานั้นเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้ได้ (Behavior Modification) ส่วนการควบคุมอาชญากรรมเป็นช่วงระยะเวลาเมื่อเกิดการกระทำความผิดขึ้นแล้วซึ่งต้องพิจารณาวางแผนปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดอย่างไรแก้ไขพฤติกรรมความคิดและทัศนคติความสามารถในการประกอบอาชีพและการแก้ไขฟื้นฟูบำบัดรักษาสภาพจิตใจให้เข้มแข็งเพื่อให้ผู้กระทำความผิดช่วยตัวเองได้กลับคืนสู่สภาพเดิมแนวความคิดในการป้องกันอาชญากรรม

อาชญากรรมถือว่าเป็นปรากฏการณ์อย่างหนึ่งที่มีอยู่ในสังคมและบ้านทอน ทำลายความสงบสุขของประชาชนและสังคมดังนั้นในการป้องกันอาชญากรรมจึงเป็นภาระหน้าที่ของทุกคนในสังคมที่จะต้องร่วมมือกันทุกฝ่าย

พนมกร สุวรรณรัตน์(2541:30-37) ได้กล่าวไว้ในงานวิจัยถึงแนวคิดเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมโดยแบ่งแนวความคิดไว้คือ

1. การป้องกันอาชญากรรมโดยชุมชนวิธีนี้เป็นความร่วมมือระหว่างประชาชนกับหน่วยงานของรัฐในการร่วมมือป้องกันและช่วยป้องกันอาชญากรรมให้กับสังคมส่วนรวมจากแนวคิดใหม่นี้ได้ถูกนำไปใช้กับประเทศที่เจริญแล้วซึ่งเป็นการแบ่งเบาภาระหน่วยราชการและยังเป็นการลดจำนวนอาชญากรรมลงอีกด้วย

ในประเทศที่มีความเจริญทางเทคโนโลยีและประชาชนที่อาศัยอยู่ในเมืองใหญ่จะขายการช่วยเหลือและร่วมมือกันอีกครั้งความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันต่อสังคมและชุมชนก่อให้เกิดความอ่อนแอทางสังคม นอกจากนี้ต้องพึ่งพาเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้วยังต้องอาศัยความร่วมมือกันเองในประชาชนที่อยู่ในชุมชนหรือบริเวณใกล้เคียงในการป้องกันอาชญากรรมการรวมตัวกันในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในชุมชนทำให้มีผู้กระทำความผิดน้อยลงการรวมตัวกันในชุมชนจึงเป็นสิ่งสำคัญดังนั้นแนวคิดปฏิบัติดังกล่าวจึงเกิดการรวมตัวของประชาชนเช่นอาสาสมัครกู้ภัยยามประจำหมู่บ้านเยาวชนสัมพันธ์ตำรวจบ้าน

2. ความสัมพันธ์ระหว่างตำรวจกับชุมชนด้วยเหตุที่การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยลำพังนั้นย่อมประสบความสำเร็จได้ยากในการป้องกันและการปราบปรามอาชญากรรมถ้าพิจารณาถึงปัญหาอาชญากรรมแล้วกล่าวได้ว่าเป็นปัญหาพื้นฐานของสังคมที่ทุกคนต้องร่วมมือกันรับผิดชอบวางมาตรการในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมตำรวจเป็นเพียงหน่วยงานหนึ่งที่มีหน้าที่ในการป้องกัน

ปราบปรามอาชญากรรมที่ไม่ใช่หน้าที่ของหน่วยงานรัฐแต่เพียงผู้เดียวอีกต่อไปแต่ควรเป็นหน้าที่ของทุกฝ่ายต้องร่วมมือกันในการป้องกันดังนั้นเจ้าหน้าที่รัฐและประชาชนจึงต้องร่วมมือร่วมใจความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันบทบาทของประชาชนในการลดอาชญากรรม บทบาทของประชาชนในการลดอาชญากรรมนั้นประชาชนต้องแสดงออกในการเข้าร่วมกิจกรรมการอบรมหรือการประชุมเพื่อปรึกษาหาแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมซึ่งสามารถทำให้ทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม (ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. 2526:43-65)

1. ให้มีส่วนร่วมช่วยกันรักษาความปลอดภัยในย่านที่อยู่อาศัยและบ้านเรือนของตนเช่นการสร้างรั้วบ้านให้แข็งแรงมีรั้วรอบขอบชิดเก็บของมีค่าในที่ปลอดภัยแต่งกายรัดกุมก่อนนอนตรวจตราบ้านให้เรียบร้อยอย่าเปิดประตูรับคนแปลกหน้า

2. บริเวณบ้านที่อยู่อาศัยและบริเวณข้างเคียงควรช่วยกันสอดส่องดูแลความปลอดภัยให้มีความกระตือรือร้นที่จะช่วยกันในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน

3. ช่วยกันเป็นหูเป็นตาดูแลสังเกตลักษณะพฤติกรรมผิดปกติของบุคคลแปลกหน้าที่เข้ามาในระแวกบ้าน หากพบเห็นสิ่งผิดปกติต้องบอกเตือนเพื่อนบ้านให้ทราบเพื่อระมัดระวังหรือแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ

4. แนะนำให้ความรู้ด้านอาชญากรรมแก่ประชาชนเพื่อเข้าถึงหรือหาทางในการป้องกันโดยวิธีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนตระหนักถึงภัยของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นตามบ้านเรือนในระหว่างที่เจ้าของบ้านไม่อยู่

5. การให้อาสาสมัครร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจนอกเครื่องแบบปะปนอยู่กับประชาชนออกตรวจตราท้องที่ต่างๆ อย่างสม่ำเสมอและพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่

บทบาทของประชาชนตามกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเมื่อมีการกระทำความผิดเกิดขึ้นประชาชนจะเข้ามามีส่วนร่วมในการปราบปรามอาชญากรรมร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ว่าจะด้วยการเป็นพยานชั้นสอบสวนหรือชั้นศาลการแจ้งเหตุความผิดต่อเจ้าหน้าที่การจับกุมผู้กระทำความผิดรวมถึงการป้องกันตนเอง(ประเสริฐ เมฆมณี, 2533:452-458) บทบาทของผู้พักอาศัยในการป้องกันอาชญากรรมการป้องกันคดีลักทรัพย์ในที่พักอาศัย(ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. 2556:43-45)

1. ไม่ควรทิ้งบ้านไว้โดยไม่มีผู้ดูแลควรปิดหน้าต่างใส่ก๊วยแจให้เรียบร้อยก่อนออกจากบ้าน
2. ไม่ควรเก็บทรัพย์สินมีค่าหรือเงินสดจำนวนมากไว้ที่บ้าน
3. บริเวณที่ว่างเปล่าติดกับที่พักอาศัยไม่ควรปล่อยให้รกร้าง
4. ควรร่วมมือกับเพื่อนบ้านในการดูแลบ้านและฝากบ้านเมื่อออกจากนอกบ้าน
5. เลี้ยงสุนัขหรือสัตว์อื่นที่ส่งเสียงดังเพื่อช่วยในการเตือนภัย
6. เมื่อมีโทรศัพท์มาสอบถามว่ามีใครอยู่บ้านหรือไม่ให้ตอบว่ามี
7. บอกเล่ารายละเอียดวิธีการกระทำความผิดของคนร้ายให้กับคนรับใช้และผู้พักอาศัยทราบเพื่อเตือนและควรมีการเตรียมพร้อมในการป้องกันเหตุร้าย
8. ควรติดตั้งสัญญาณแจ้งภัยเพื่อป้องกันการโจรกรรมและเป็นการเตือนเพื่อนบ้านข้างเคียงให้ทราบ
9. ในการจ้างคนงานควรเก็บประวัติถ่ายรูปและข้อมูลของบรรดาญาติไว้
10. จดรายละเอียดตำหนิหรือลักษณะพิเศษของทรัพย์สินที่มีค่าและถ่ายรูปเก็บไว้ทุกรายการหรือสลักหมายเลขทะเบียนรถลงในอุปกรณ์เครื่องใช้ที่มีราคาแพง
11. เมื่อทราบเหตุคนร้ายเข้าบ้านอย่าคิดจับด้วยตนเองเพราะอาจได้รับอันตรายควรทำอย่างหนึ่งอย่างใดให้ผู้อื่นหรือเพื่อนบ้านข้างเคียงทราบเช่นการทำเสียงดัง
12. ควรติดตั้งเครื่องเปิดปิดอุปกรณ์ไฟฟ้าอัตโนมัติเพื่อแสดงให้เห็นเสมือนว่ามีคนอยู่ในบ้านการป้องกันคดีประทุษร้ายทางเพศ

1. อย่าแต่งกายยั่ววนอารมณ์ทางเพศฝ่ายตรงข้าม
2. ผู้หญิงควรระมัดระวังในการเดินทางลำพังตามบริเวณที่เปลี่ยว
3. ไม่ควรนั่งรถไฟไปกับผู้ที่ไม่สนิทคุ้นเคย
4. พยายามหลีกเลี่ยงงานเลี้ยงในเวลากลางคืนควรมีเพื่อนเดินทางไปด้วย
5. ควรแจ้งให้ ทางบ้านทราบเมื่อจะต้องเดินทางไปไหนในเวลากลางคืน

บทบาทของผู้พักอาศัยในการป้องกันอาชญากรรมไม่ว่าจะเป็นการป้องกันการประทุษร้ายเกี่ยวกับจับหรือประทุษร้ายทางเพศบุคคลดังกล่าวย่อมรู้จักจุดอ่อนจุดแข็งที่พักอาศัยของตนตลอดจนโอกาสหรือสถานที่ที่ล่อแหลมอันเกิดการกระทำความผิดขึ้นได้เป็นอย่างดีดังนั้นจึงควรหาวิธีหรือมาตรการในการป้องกันมิให้เกิดเหตุร้ายต่างๆขึ้นมาได้โดยการลดช่องโอกาสในการกระทำความผิดของคนร้ายไม่ว่าจะเป็นการจำกัดสถานการณ์ที่เราแหลมหรือตัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการกระทำความผิดออกเสีย

บทบาทของครอบครัวในการป้องกันอาชญากรรม

สำหรับบทบาทของครอบครัวในการลดอาชญากรรมนั้นถือว่าได้มีความสำคัญอยู่ไม่น้อยเพราะครอบครัวหน่วยแรกของสังคมในการป้องกันอาชญากรรมหรือช่วยลดอาชญากรรมลงด้วยเพราะว่าครอบครัวเป็นแหล่งเรียนรู้ของเด็กสามารถสร้างพฤติกรรมแบบอย่างที่ดีและหล่อหลอม ความประพฤติและพฤติกรรมต่างๆไว้ในทางตรงข้ามถ้าครอบครัวใครสร้างแบบอย่างที่ไม่ดีกับสมาชิกในครอบครัวก็เป็นการเสี่ยงต่อการถูกหลอกลวงและชักนำไปในทางที่ผิดได้กรณีเด็กที่เติบโตมาจากครอบครัวที่ไม่มีศีลธรรมปิตามารดาติดยาติดเหล้าหรือเล่นการพนันย่อมทำให้สมาชิกในครอบครัวเอาแบบอย่างที่ไม่ดีเด็กที่มาจากครอบครัวที่

ยากจนหรือกรณีที่บิดามารดาทำงานเลี้ยงชีพหนักไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนเด็กไม่มีของเครื่องใช้เธอต้องแย่งกินกันทำให้เด็กเกิดอาการบิ่คั่นทางจิตใจเพราะความไม่เท่าเทียมกับเพื่อนเพื่อน(สารโจน์ กล่อมจิต.2547 : 32-33) และปราบปรามอาชญากรรมเท่านั้นไม่ใช่หน่วยงานเดียวแต่ควรเป็นหน้าที่ของทุกฝ่ายต้องร่วมมือกันในการป้องกัน(ชิตชัย วรรณสถิตย์.2523:223) ความสัมพันธ์ระหว่างตำรวจกับประชาชนโดยทั่วไปได้แก่ทัศนคติระหว่างประชาชนต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งทั้งสองฝ่ายต้องร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมโดยตำรวจต้องให้ความสำคัญและตระหนักถึงความสัมพันธ์อันดีระหว่างตำรวจและประชาชนเพราะใจยังมีผลสำเร็จในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมจึงจึงเป็นหน้าที่ของตำรวจที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อประชาชนตลอดไปมาตรการที่ตำรวจต้องรับผิดชอบหรือค่านึงในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของชุมชนต่อการป้องกันอาชญากรรม(ชิตชัย วรรณสถิตย์.2523:223) ซึ่งถือได้ว่าเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับชุมชนอีกทางหนึ่งคือ

- 1.จัดบริการชุมชนร่วมกันระหว่างตำรวจกับประชาชนเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้สึกหรือมีทัศนคติต่อตำรวจให้เข้าใจและยินดีให้ความร่วมมือกับตำรวจในการมีส่วนร่วมช่วยป้องกันและพัฒนาสภาพแวดล้อมของชุมชนที่คนอาศัยให้ดีและปลอดภัยยิ่งขึ้น
2. จัดเพิ่มกำลังสายตรวจให้มากขึ้นเพื่อช่วยลดสถิติอาชญากรรม
- 3.จัดรูปแบบการทำงานของตำรวจท้องที่เพื่อเสริมสร้างมาตรการการรณรงค์ต่อต้านอาชญากรรมเพื่อตอบสนองความต้องการในด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินตลอดจนสวัสดิการทั่วไป
- 4.จูงใจแต่ละชุมชนให้ตื่นตัวในการป้องกันอาชญากรรมโดยเป็นพี่เลี้ยงแนะนำประชาชนเกี่ยวกับการปฏิบัติเพื่อป้องกันอาชญากรรมในรูปแบบต่างๆ
- 5.จัดตั้งอาสาสมัครป้องกันอาชญากรรมซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจและเห็นความสำคัญของการป้องกันอาชญากรรมและให้ความร่วมมือกับตำรวจ
- 6.เชิญชวนให้เจ้าของบ้านในแต่ละชุมชนและหมู่บ้านที่อยู่ใกล้เคียงกันรวมกลุ่มจัดตั้งชมรมเพื่อป้องกันอาชญากรรม
7. จัดโครงการสื่อสารสัมพันธ์ระหว่างตำรวจกับชุมชนในท้องที่เพื่อช่วยป้องกันการกระทำความผิดโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจพยายามประสานเข้าไปถึงประชาชนในแต่ละชุมชนเพื่อความสัมพันธ์และความร่วมมืออันดี
- 8.ส่งเสริมยกย่องและตอบแทนความดีของผู้ที่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่
- 9.ใช้วิธีจูงใจประชาชนเพื่อช่วยกันร่วมมือกันรณรงค์ตอบปัญหาอาชญากรรมด้วยวิธีการประชาสัมพันธ์ทั้งทางวิทยุโทรทัศน์หนังสือพิมพ์เป็นต้นให้ประชาชนได้ทราบถึงการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจทราบข่าวสารในปัจจุบัน

กล่าวโดยสรุปแล้วแนวคิดในการป้องกันอาชญากรรมคือแนวคิดในการป้องกันตนเองให้ผลจากภัยเป็นเหยื่อและช่วยป้องกันอาชญากรรมให้กับสังคมส่วนรวมโดยแสวงหาความร่วมมือระหว่างประชาชนกับหน่วยงานของรัฐในการร่วมมือป้องกันอาชญากรรมซึ่งหน้าที่ในการป้องกันนักจิตวิทยาหลายท่านได้ให้ความสำคัญในเรื่องของความรักใคร่กลมเกลียวภายในครอบครัวและศึกษาสาเหตุความบกพร่องใน

ครอบครัวอันเป็นสาเหตุให้สมาชิกในครอบครัวกระทำความผิดประกอบอาชญากรรมรู้ดีตยาเสพติดซึ่งผลการศึกษาสภาพต่างๆภายในครอบครัวที่มีผลต่อการกระทำความผิดของเด็กเยาวชนสามารถแยกพิจารณาให้เห็นถึงสาเหตุดังนี้ (โสภา ขนิณน.2537 25-28)

- 1.ความรักความอบอุ่นในครอบครัวเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดส่วนใหญ่จะมีสภาวะความสับสนทางจิตใจ เพราะขาดความรักความอบอุ่นจากครอบครัวถูกทอดทิ้งขาดความเอาใจใส่การดูแลจากครอบครัวสาเหตุจากบิดามารดาถึงแก่กรรม
- 2.ความรักใคร่กลมเกลียวของบิดามารดามีผลต่อสุขภาพจิตของเด็กเด็กที่มาจากครอบครัวที่บิดามารดารักใคร่กลมเกลียวกันย่อมมีสุขภาพจิตดีมองโลกในแง่ดีในทางตรงกันข้ามเด็กที่มาจากครอบครัวที่ทะเลาะวิวาททำให้เด็กก้าวร้าวกลายเป็นเด็กมีปัญหาและถูกชักจูงไปในทางที่เสียหายได้ง่าย
- 3.การอบรมเลี้ยงดูถ้าขาดความพอดีย่อมมีส่วนทำให้เด็กกระทำความผิดเด็กที่มาจาก ครอบครัวที่บิดามารดาเลี้ยงดูแบบเข้มงวดเกินไปไม่มีโอกาสเปิดตัวของตัวเองหรือไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นทำให้เติบโตอย่างขาดความเชื่อมั่นจึงไม่กล้าตัดสินใจมักถูกชักจูงไปในทางที่ผิดได้ง่ายหรือเด็กที่เกิดมาจากครอบครัวที่ผิดได้ง่ายหรือเด็กที่เกิดมาจากครอบครัวที่เลี้ยงดูตามใจหรือปกป้องมากเกินไปก็จะกลายเป็นเด็กขาดเหตุผล
4. ความเข้าใจอันดีระหว่างบิดามารดาและบุตรโดยเฉพาะในระยะวัยรุ่นเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อของการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและจิตใจเป็นระยะที่บิดามารดาต้องเข้าใจให้ความใกล้ชิดและความไว้วางใจที่จะกล้าปรึกษาและแนะนำ

จากการศึกษาเกี่ยวกับพื้นฐานของครอบครัวผู้กระทำความผิดหรือผู้ประกอบอาชญากรรมส่วนใหญ่ผู้ศึกษามุ่งประเด็นมาจากความบกพร่องทางครอบครัวเป็นครอบครัวสมาชิกขาดความสัมพันธ์อันดีต่อกันภายในครอบครัว ค็อบ (Cobb.1976:300-313) ได้กล่าวว่าการสนับสนุนทางสังคมหมายถึงการที่บุคคลได้รับข้อมูลที่ทำให้ตนเองเชื่อว่ามีบุคคลให้ความรักความเอาใจใส่เห็นคุณค่าและยกย่องตนเองทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมซึ่งอบ ได้แบ่งการสนับสนุนทางสังคมออกเป็นสามชนิดคือ

- 1.ด้านอารมณ์เป็นข้อมูลที่ทำให้บุคคลเชื่อว่าจะได้รับความรักซึ่งมักจะได้รับความรักจากบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดและมีความสุขและความผูกพันลึกซึ้งต่อกัน
- 2.ด้านการยอมรับและเห็นคุณค่าเป็นความรู้สึกที่บอกให้ทราบว่าบุคคลนั้นมีคุณค่าและทำให้บุคคลอื่นยอมรับและเห็นคุณค่าด้วย
- 3.ด้านการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมเป็นการแสดงที่บอกให้ทราบว่าบุคคลนั้นเป็นสมาชิกหรือเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายของสังคมและความผูกพันซึ่งกันและกัน

(กิตติพันธ์ นนทบุรีตระกูล.2535:594) ได้ให้ความหมายของการสนับสนุนทางสังคมจะส่งผลต่อจิตใจอารมณ์ตลอดจนการรับรู้จากบุคคลต่างๆ

บุญเยี่ยม ตระกูลวงศ์(2535:594) ให้ความหมายของการสนับสนุนทางสังคมว่าเป็นการที่บุคคลได้รับความช่วยเหลือในด้านข้อมูลข่าวสารวัสดุสิ่งของหรือการสนับสนุนด้านจิตใจจากผู้ให้การสนับสนุนซึ่งอาจเป็นบุคคลหรือกลุ่มแล้วมีผลทำให้ผู้รับได้ปฏิบัติไปในทางที่ผู้รับต้องการดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปความหมายของการสนับสนุนทางสังคมหมายถึงการที่ประชาชนในชุมชนได้รับหรือได้ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลต่อกันในด้าน

ต่างๆ ความรู้สึกอยากอยู่ในสังคมเดียวกันเห็นคุณค่าซึ่งกันและกันมีความผูกพันต่อสังคมด้วยความรู้สึกที่ว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมหรือชุมชนนั่นเอง

วิจัยที่เกี่ยวข้อง

พันตำรวจโทหญิง กัลยา มหาอำนาจ(2547)ได้ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม กรณีศึกษาเฉพาะกรณี:ตำรวจภูธร จังหวัดสมุทรปราการ ผลการศึกษาพบว่า 1)ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมนั้นอยู่ในระดับต่ำ 2) ปัจจัยที่พบว่ามีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมมี 4 ประการ คือ เพศ อายุ ลักษณะชุมชน ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในชุมชน

พันตำรวจโท ประชา คงคารักษ์ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการป้องกัน

อาชญากรรมในเขตตำบลบ้านกลาง อำเภอสอง จังหวัดแพร่ ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 36-56 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี ส่วนลักษณะงานพบว่า มีอาชีพเกษตรกรรม จากการสำรวจปัญหาสังคมไทย พบว่าประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคมไทยเกิดจากปัญหาการว่างงาน ปัญหายาเสพติด ปัญหาความยากจน ปัญหาแหล่งเสื่อมโทรม ปัญหาโจรผู้ร้ายชุกชุม ปัญหาชุมชนแออัด ปัญหาครอบครัวแตกแยก ปัญหาการเสื่อมทางศีลธรรม ประชาชนให้ความสนใจในปัญหาต่างๆ ที่เกิดเป็นอย่างดีและมีแนวทางในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมภายในหมู่บ้านของตนเป็นอย่างดีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคมไทย พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคมไทยที่จะมีผลต่อการเกิดอาชญากรรมในระดับมากที่สุด ได้แก่ ปัญหายาเสพติด ปัญหาโจรผู้ร้ายชุกชุม ปัญหาการเสื่อมทางศีลธรรม ปัญหาเรื่องการขาดแคลนรายได้ ตามลำดับ และผลการศึกษาของการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการเกิดปัญหาสังคมไทยโดยการทดสอบสมมติฐาน พบว่าประชาชนที่มีลักษณะส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างก็มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคมไทยที่มีผลต่อการเกิดอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน

ชัยวัสน์ เอกภพณรงค์ (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม กรณีศึกษา: สถานีตำรวจนครบาลบุคคโล ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีสถานภาพโสด มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าจำนวน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาท และมีอาชีพทำงานบริษัทเอกชน พัก อาศัยอยู่ในชุมชนมากกว่า 21 ปีขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจต่อปัญหา อาชญากรรมและงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงซึ่งแสดงให้เห็นว่าประชาชนในพื้นที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชญากรรมเป็นอย่างดีและยังแสดงให้เห็นว่าการประชาสัมพันธ์ให้ ความรู้เกี่ยวกับอาชญากรรมรวมถึงงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถเข้าถึง ประชาชนในชุมชนได้อย่างทั่วถึง

ทัศนคติการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม จากกลุ่มตัวอย่างพบว่า ด้านการมีส่วนร่วมภายในชุมชนในการป้องกันอาชญากรรม กลุ่มตัวอย่างมี ทัศนคติความคิดเห็นด้วยอย่างยิ่งกับการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพเช่น แสงสว่างทางเดินทำให้ดูปลอดภัยและง่ายต่อการมองเห็นรวมทั้งการสอดส่อง ตรวจตราและมีการเฝ้าระวังเป็นประจำจะช่วยป้องกันอาชญากรรมได้ด้านการมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติความคิดเห็นด้วยอย่างยิ่งกับการเข้มงวดกวดขันตรวจตราร่วมกับ เจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ในหน่วยช่วยช่วยป้องกันปัญหาอาชญากรรมได้และจำนวนอาชญากรรมจะลดลงได้หาก ประชาชนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมมือกันเป็นอย่างดีและกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติไม่เห็นใจว่าควรให้ ประชาชนมีสิทธิในการจับกุมคนร้ายส่งตำรวจด้านการมีส่วนร่วมกับการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรม กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติความคิดเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจควรจัดอบรมประชาชนให้ความรู้เกี่ยวกับระเบียบ ขับังคับกฎหมายให้มากขึ้นและควรจัดอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจการป้องกันแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะป้องกัน อาชญากรรมได้นอกจากนั้น กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเห็นด้วยว่าภาพลักษณ์ของตำรวจมีผลต่อความร่วมมือของประชาชน แต่กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติไม่เห็นด้วยกับการแจ้งเหตุหรือเบาะแสคนร้าย จะต้องแจ้งเฉพาะตรวจที่คุ้นเคยเท่านั้นส่วนผลการ สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่มีส่วนร่วมเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมในชุมชนสรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่มีการ แสวงหาความร่วมมือจากประชาชนโดยให้ประชาชนแจ้งเบาะแส แหล่งอาชญากรรม เพื่อเจ้าหน้าที่ จะได้ดำเนินการจับกุมและปราบปราม มีการให้ความรู้แก่ประชาชนเรื่องชุมชนเข้มแข็งให้ชุมชน สามารถป้องกันตนเองจากอาชญากรรมได้นอกจากนั้นยังมีการออกตรวจเยี่ยมประชาชนรับ เรื่องราวร้องทุกข์ ของประชาชนตลอดรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเพื่อนำมาใช้วางแผนในการ ป้องกันอาชญากรรม

อนุชัย จินดารัตน์ (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การให้ความร่วมมือของประชาชนต่อการ ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของข้าราชการตำรวจในเขตอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ผลศึกษาพบว่า 1.) ระดับการให้ความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของ ข้าราชการตำรวจในเขตอำเภอเมือง โดยรวมอยู่ในระดับ มากแยกเป็นรายด้าน การให้ความร่วมมือ ของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมด้านความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินอยู่ในระดับ ปานกลางการให้ความร่วมมือของประชาชนในการป้องกัน ปราบปรามด้านยาเสพติดอยู่ใน ระดับมาก 2.) เปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อให้ความร่วมมือของประชาชนในการป้องกัน และ ปราบปรามอาชญากรรมประชาชนที่มีเพศต่างกัน ให้ความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันและ ปราบปรามอาชญากรรมโดยรวมไม่ต่างกัน และประชาชนที่มีอายุสถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ระยะเวลาที่พักอาศัย และ ความรู้ความเข้าใจต่างกันการให้ความร่วมมือของประชาชน ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

ร้อยตำรวจเอก กฤษณ์ มีบำรุง (2556) ได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษา ชุมชนมัสยิดมทานาค เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกัน ปราบปรามอาชญากรรม ในภาพรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านได้ผลดังนี้1.) ด้านการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นภัยอาชญากรรมในภาพรวม

มีส่วนร่วมอยู่ในระดับ มากเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยพบว่าได้เข้าร่วมโครงการ ผักบ้านไว้กับตำรวจเมื่อต้องออกจากบ้านเป็นระยะเวลานาน ๆ ระวังอยู่เสมอว่าคนร้ายเป็นได้ทุกเพศ ทุกวัยทุกชนชั้นและก่อนออกจากบ้านหรือที่พักอาศัยได้ให้คนที่เชื่อถือได้หรือไว้วางใจดูแลบ้านหรือที่พัก อาศัยตลอดเวลามีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ 2.) ด้านการเข้าร่วมช่วยเหลือสนับสนุนต่อ กิจกรรมการป้องกันอาชญากรรมในภาพรวมมีส่วนร่วมอยู่ ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยพบว่า ได้ปฏิบัติหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยในงานประเพณีงานมหรสพ ต่าง ๆ ในหมู่บ้านหรือชุมชน ได้มีส่วนร่วมในการอบรมตามโครงการต่างๆ เช่น โครงการเยาวชนต่อต้านยา เสพติการประชาสัมพันธ์ให้เพื่อนบ้านเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว และได้บริจาคทรัพย์สินเพื่อให้การ สนับสนุนหรือสวัสดิการแก่ เพื่อบ้านหรือราษฎรอาสา ที่ปฏิบัติหน้าที่เข้าเวรยามและรักษาความสงบ เรียบร้อยในหมู่บ้านหรือชุมชน มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุดตามลำดับ และ 3.) การเปรียบเทียบระดับ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุอาชีพ รายได้ต่อเดือนและระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุและรายได้ ต่อเดือนแตกต่างกันมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน ส่วน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศอาชีพ และระดับการศึกษาสูงสุดที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมของประชาชนในการ ป้องกัน ปราบปรามอาชญากรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

ในการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างใน กรุงเทพมหานคร ผู้ศึกษาได้วางขั้นตอนการศึกษาโดยใช้วิธีเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือในการศึกษาวิจัย
3. การวิเคราะห์ข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นกลุ่มผู้ประกอบอาชีพขับรถจักรยานยนต์รับจ้างใน กรุงเทพมหานคร ไม่ทราบจำนวนแน่ชัด

กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นกลุ่มผู้ประกอบอาชีพขับรถจักรยานยนต์รับจ้างใน กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบอาศัยความน่าจะเป็น

เนื่องจากประชากรในงานวิจัยนี้คือกลุ่มผู้ประกอบอาชีพขับรถจักรยานยนต์รับจ้างใน กรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่สามารถระบุจำนวนได้แน่นอน ผู้วิจัยจึงใช้วิธีคำนวณขนาดตัวอย่างแบบไม่ทราบจำนวนประชากร ของ W.G. Cochran โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ใช้สูตรของ W.G. Cochran

$$n = \frac{P(1-P)Z^2}{d^2}$$

เมื่อ n คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

P คือ สัดส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยต้องการสุ่ม (โดยทั่วไปนิยมใช้ สัดส่วน 30% หรือ 0.30)

Z คือ ระดับความมั่นใจที่กำหนด หรือระดับนัยสำคัญทางสถิติ
ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 384.16 หรือ 385 คำนวณเผื่อ drop out เป็น 400 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามประกอบด้วย

ตอนที่1 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ สมรส รายได้ จำนวนสมาชิกในครอบครัว แบบถามตอบ จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่2 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลเกี่ยวกับความผูกพันต่อชุมชน โดยแต่ละคำถามจะมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่3 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมโดยแต่ละคำถามจะมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 10 ข้อ

3.2.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังนี้

3.2.2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 1) ปัจจัยลักษณะทางประชากร (Demographic characteristic) ได้แก่
 - (1) อายุ
 - (2) ระดับการศึกษา
 - (3) สถานภาพสมรส
 - (4) รายได้
 - (5) จำนวนสมาชิกในครอบครัว

- 2) ข้อมูลเกี่ยวกับความผูกพันต่อชุมชน

3.2.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

การมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรม

3.2.3 เกณฑ์การวัดตัวแปร

ตัวแปร	ระดับ
การวัด	
1. ตัวแปรอิสระ	
1) ปัจจัยลักษณะทางประชากร (Demographic characteristic)	
(1) อายุ	Interval
(2) ระดับการศึกษา	Interval
(3) สถานภาพสมรส	Nominal
(4) รายได้	Interval
(5) จำนวนสมาชิกในครอบครัว	Interval
2) ข้อมูลเกี่ยวกับความผูกพันต่อชุมชน	Interval
2. ตัวแปรตาม	
การมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรม	Interval

ตารางที่ 3.1 เกณฑ์การวัดตัวแปร

3.2.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

3.2.4.1 แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยลักษณะทางประชากร (Demographic characteristic) ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพก่อนต้องโทษ รายได้รวมของครอบครัว และจำนวนสมาชิกในครอบครัว เป็นแบบสอบถามให้เลือกตอบแบบ (Check list)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความผูกพันต่อชุมชน

ตอนที่ 3 การมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรม

แบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแบบของ ลิเคิร์ท (Likert)

คะแนนระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด

คะแนนระดับ 4 หมายถึง มาก
 คะแนนระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง
 คะแนนระดับ 2 หมายถึง น้อย
 คะแนนระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด
 เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ในแบบสอบถามตาม
 หลักเกณฑ์ ดังนี้

คะแนน	ความหมาย
4.21-5.00	มากที่สุด
3.41-4.20	มาก
2.61-3.40	ปานกลาง
1.81-2.60	น้อย
1.00-1.80	น้อยที่สุด

3.2.5 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

3.2.5.1 ศึกษารวบรวมข้อมูลจากแนวคิดทฤษฎีหลักการต่างๆ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ป้องกันอาชญากรรมจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

3.2.5.2 ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิด โดยใช้วัตถุประสงค์ของการวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะของตัวแปรที่กำหนดไว้เป็นหลักในการสร้างแบบข้อคำถามต่างๆ

3.2.5.3 สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมทั้งตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม และสร้างแบบสอบถามภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.2.5.4 นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา (IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) การใช้ภาษา ความเหมาะสมและความสอดคล้องของข้อคำถามโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence : IOC) เกณฑ์พิจารณา

- +1 แน่ใจว่า รายการพิจารณาแบบสอบถามมีความสอดคล้อง
- 0 ไม่แนใจว่า รายการพิจารณาแบบสอบถามมีความสอดคล้อง
- 1 แน่ใจว่า รายการพิจารณาแบบสอบถามไม่มีความสอดคล้อง

3.2.5.5 นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาความสอดคล้องของข้อคำถามการวิจัย (Index of item objective congruence : IOC) โดยพิจารณาคัดเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า IOC เท่ากับ 0.5 ขึ้นไป

3.2.5.6 นำแบบสอบถามที่ได้รับข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุง และนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำมาหาค่าความเที่ยง (Reliability) ทางสถิติโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) และนำแบบสัมภาษณ์ไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย

3.2.5.7 จัดทำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ให้สมบูรณ์แล้วนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรม แบ่งการศึกษาออกเป็น 3 แนวทางคือ

3.3.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา นำข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลทำการวิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.3.2 การทดสอบสมมติฐานเพื่อพยากรณ์หาความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมด้วยสถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 หาค่าความตรง (Validity ของแบบสอบถาม โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

3.4.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability of Test) โดยใช้วิธีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3.4.3 ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยและ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.4.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรม ด้วยสถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

3.4.5 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระต่อตัวแปรตาม เพื่อชี้ให้เห็นว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวและหลายตัวผสมกัน ก่อให้เกิดความแตกต่างกันอย่างไรในค่าของตัวแปรตาม ในการวิเคราะห์การจำแนกพหุนี้จะต้องทำการวิเคราะห์ควบคู่ไปกับการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance: ANOVA) เพราะการวิเคราะห์ความแปรปรวนจะบอกให้ทราบในเบื้องต้นว่า ตัวแปรอิสระใดมี

ความสัมพันธ์ต่อตัวแปรตาม จึงจะทำให้การวิเคราะห์การจำแนกพหุสามารถบอกได้ว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีความสัมพันธ์หรือไม่ต่อตัวแปรตาม

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานคร” ในครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยแยกตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยออกเป็น 3 หัวข้อ ดังนี้

4.1 เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานคร

4.2 เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานคร ตามปัจจัยต่างๆ

4.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆกับการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานคร

4.1 การมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานคร

การนำเสนอผลการศึกษาวิจัยในข้อ 4.1 นี้ เป็นการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 คือ เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานครโดยผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ผลการวิจัยประกอบด้วยข้อมูลแบ่งเป็น 3 ข้อ ดังนี้

4.1.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล โดยใช้สถิติความถี่ ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความผูกพันต่อชุมชนและการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรม

4.1.3 การพิสูจน์สมมติฐาน โดยการใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวน(One-way ANOVA) และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์การถดถอย (Regression and Correlation Analysis)

4.1.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามช่วงอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 ปี	51	12.75
30 - 40 ปี	120	30.00
41 - 50 ปี	133	33.25
มากกว่า 50 ปี	96	24.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีอายุอยู่ในช่วง 41-50 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.25 ของทั้งหมด รองลงมาเป็นช่วงอายุต่ำกว่า 30-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.00 ของทั้งหมด

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เรียน	21	5.30
ประถมศึกษา	119	29.80
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	201	50.20
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	54	13.50
สูงกว่าปริญญาตรี	5	1.30
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.20 ของทั้งหมด รองลงมาเป็นระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 29.80 ของทั้งหมด

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	119	29.75
สมรส	185	46.25
อยู่กินไม่สมรส	62	15.50
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	34	8.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีสถานภาพสมรสมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.25 ของทั้งหมด รองลงมาเป็นสถานภาพโสดคิดเป็นร้อยละ 29.75ของทั้งหมด

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า10,000 บาท	131	32.75
10,000-30,000 บาท	150	37.50
มากกว่า 30,000 บาท	119	29.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรายได้ต่อเดือน 10,000-30,000 บาทมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.50 ของทั้งหมด รองลงมาเป็นต่ำกว่า10,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 32.75ของทั้งหมด

4.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความผูกพันต่อชุมชนและการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรม

พิจารณารายละเอียดต่างๆ ตามตารางแสดงผลต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรความผูกพันต่อชุมชน

ความผูกพันต่อชุมชน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
1.ท่านอาศัยอยู่ในพื้นที่ชุมชนมานาน	3.94	0.965	มาก
2.ท่านมีการพบปะพูดคุยสร้าง ความสัมพันธ์ใกล้ชิดสนิทสนมกับทุก ๆ คนในชุมชน	3.65	0.865	มาก
3.ท่านมีส่วนร่วมในการกระทำ กิจกรรมต่าง ๆ ภายในชุมชนอย่าง สม่ำเสมอ	3.48	1.031	มาก
4.ท่านยินดีเสียสละทุนทรัพย์เพื่อ ช่วยเหลืองานพัฒนาชุมชนและผู้อื่นที่ ได้รับความเดือดร้อนภายในชุมชน	3.46	0.959	มาก
5.ท่านได้ดูแลรักษากำแพงบ้านของท่านที่อยู่ ในชุมชนนี้ด้วยความทุ่มเทอย่างดียิ่ง	3.75	0.954	มาก
Total	3.65	.735	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความผูกพันต่อชุมชนอยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.65 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่ในพื้นที่ชุมชนมานาน มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.94 รองลงมาดูแลรักษากำแพงบ้านของท่านที่อยู่ในชุมชนนี้ด้วยความทุ่มเทอย่างดียิ่ง และพบปะพูดคุยสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดสนิทสนมกับทุก ๆ คนในชุมชน คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.75 และ 3.65 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าของการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรม

การมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
1.ท่านเคยร่วมกับเพื่อนบ้านสร้างเครือข่ายและความสัมพันธ์เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการป้องกันอาชญากรรม	3.66	0.969	มาก
2.ท่านเคยแจ้งรายละเอียดลักษณะ ยี่ห้อ สี หมายเลขทะเบียนยานพาหนะของ คนร้าย หรือยานพาหนะที่น่าสงสัยว่าจะใช้ก่ออาชญากรรมให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ	3.24	1.014	ปานกลาง
3.ท่านเคยแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเมื่อพบว่าการกระทำความผิดเกิดขึ้นในหมู่บ้านและชุมชนของท่าน	3.35	1.071	ปานกลาง
4.ท่านเคยติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตพื้นที่ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยในงานประเพณีต่างๆ ของหมู่บ้านหรือชุมชน	3.34	0.963	ปานกลาง
5.ท่านเคยแจ้งข้อมูล แหล่งมั่วสุ่มหรือบุคคลที่มีแนวโน้มจะก่ออาชญากรรมในหมู่บ้านหรือชุมชนของท่านและร่วมวางแผนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม	3.30	1.163	ปานกลาง
6.ท่านเคยแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเมื่อพบว่ามีบุคคลแปลกหน้าหรือบุคคลที่ไม่น่าไว้วางใจ เข้ามาหมู่บ้านหรือชุมชน	3.21	1.240	ปานกลาง

การมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
7.ท่านเคยระดมความคิดเห็นในการตั้งกฎระเบียบ ของหมู่บ้านหรือชุมชน ในการลงโทษผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือก่อความไม่สงบขึ้นในหมู่บ้าน	3.09	1.135	ปานกลาง
8. ท่านเคยเข้าร่วมประชุม อบรม หรือร่วมวางแผนในการป้องกันอาชญากรรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความสงบเรียบร้อย	3.19	1.153	ปานกลาง
9.ท่านและเพื่อนบ้านเคยช่วยกันดูแลสิ่งของสาธารณะและจะรีบแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ถ้ามีผู้ทำลายหรือทำให้เสียหาย	3.27	1.097	ปานกลาง
10.ท่านและเพื่อนบ้านเคยร่วมกันส่งเสริมความสัมพันธ์และความอบอุ่นในหมู่บ้านหรือชุมชนเพื่อเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม	3.36	1.163	ปานกลาง
Total	3.30	.872	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.30 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยร่วมกับเพื่อนบ้านสร้างเครือข่ายและความสัมพันธ์เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการป้องกันอาชญากรรมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.66 รองลงมาเคยร่วมกันส่งเสริมความสัมพันธ์และความอบอุ่นในหมู่บ้านหรือชุมชนเพื่อเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรมและเคยแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเมื่อพบว่ามีกรกระทำ ความผิดเกิดขึ้นในหมู่บ้านและชุมชนของท่านคิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.36 และ 3.35 ตามลำดับ

4.1.3 การพิสูจน์สมมติฐาน

ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างใน กรุงเทพมหานคร ตามปัจจัยต่างๆ

	$\bar{X}$	S.D.	F	p-value	diferrent
อายุ					
(1)ต่ำกว่า 30 ปี	3.45	0.838	10.106	0.000	(1)>(2),
(2)30 - 40 ปี	3.02	0.855			(2)<(3),
(3)41 - 50 ปี	3.57	0.916			(3)>(4)
(4)มากกว่า 50 ปี	3.20	0.718			
ระดับการศึกษา					
(1)ไม่ได้เรียน	3.20	0.573	4.22	0.002	(1)<(5),
(2)ประถมศึกษา	3.16	0.760			(2)<(3),
(3)มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	3.42	0.947			(2)<(5),
(4)ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	3.11	0.827			(3)>(4),
(5)สูงกว่าปริญญาตรี	4.28	0.327			(3)<(5),
สถานภาพสมรส					
(1)โสด	3.47	0.890	11.903	0.000	(1)>(2),
(2)สมรส	3.11	0.767			(1)<(3),
(3)อยู่กินไม่สมรส	3.72	0.914			(1)>(4),
(4)หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	2.95	0.879			(2)<(3),
รายได้ ต่อเดือน					
(1)ต่ำกว่า10,000 บาท	3.30	0.807	23.983	0.000	(3)>(4)
(2)10,000-30,000 บาท	2.99	0.760			(1)>(2),
(3)มากกว่า 30,000 บาท	3.69	0.920			(1)<(3),

จากตารางที่ 4.7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มี อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และรายได้ ต่อเดือน แตกต่างกัน จะมีระดับการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ตารางที่ 4.8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปร

Correlations		
	ความผูกพัน ต่อชุมชน	การมีส่วนร่วม ป้องกัน อาชญากรรม
ความผูกพัน ต่อชุมชน	1	.593** .000
การมีส่วนร่วม ป้องกัน อาชญากรรม	.593** .000	1

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ความผูกพันต่อชุมชน มีความสัมพันธ์กับ การมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรม มีค่า r อยู่ที่.593 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานคร” ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานคร ตามปัจจัยต่างๆ และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ กับการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานคร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานคร ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (frequencies) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) One Way ANOVA และ Correlation

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 การมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานคร

การสรุปผลการศึกษาวิจัยในข้อ 5.1.1 นี้ เป็นการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 คือ เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า

กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้มีอายุอยู่ในช่วง 41-50ปี มากที่สุด มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มากที่สุด มีสถานภาพสมรส มากที่สุด และมีรายได้ต่อเดือน 10,000-30,000 บาทมากที่สุด มีระดับความผูกพันต่อชุมชนอยู่ในระดับมาก โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่ในพื้นที่ชุมชนมานาน มากที่สุด รองลงมาดูแลรักษาบ้านของท่านที่อยู่ในชุมชนนี้ด้วยความทุ่มเทอย่างยิ่ง และพบปะพูดคุยสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดสนิทสนมกับทุก ๆ คนในชุมชน และมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยร่วมกับเพื่อนบ้านสร้างเครือข่ายและความสัมพันธ์เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการป้องกันอาชญากรรมมากที่สุด

รองลงมาเคยร่วมกันส่งเสริมความสัมพันธ์และความอบอุ่นในหมู่บ้านหรือชุมชนเพื่อเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรมและเคยแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเมื่อพบว่ามีกระทำความผิดเกิดขึ้นในหมู่บ้านและชุมชนของท่าน

5.1.2 เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานคร ตามปัจจัยต่างๆ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มี อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และรายได้ ต่อเดือน แตกต่างกัน จะมีระดับการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

5.1.3 ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆกับการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานครพบว่า ความผูกพันต่อชุมชน มีความสัมพันธ์กับ การมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรม มีค่า r อยู่ที่.593 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

5.2 อภิปรายผล

ผลการวิจัยมีข้อค้นพบที่เป็นประเด็นและสาระสำคัญเชิงวิชาการที่ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

จากผลการวิจัยที่พบว่า ส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยร่วมกับเพื่อนบ้านสร้างเครือข่ายและความสัมพันธ์เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการป้องกันอาชญากรรมมากที่สุด รองลงมาเคยร่วมกันส่งเสริมความสัมพันธ์และความอบอุ่นในหมู่บ้านหรือชุมชนเพื่อเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรมและเคยแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเมื่อพบว่ามีกระทำความผิดเกิดขึ้นในหมู่บ้านและชุมชนของท่าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริเม อุทิศ (2555) เรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปราบปรามอาชญากรรมอยู่ในระดับน้อย 2. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่มีจำนวนมากที่สุด ได้แก่ ต้องการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจแก้ไขปัญหากลุ่มวัยรุ่นก่อเหตุทะเลาะวิวาทในงานที่มีมหรสพสมโภชช่วงเทศกาลต่าง ๆ รองลงมาคือ ต้องการให้เจ้าหน้าที่

ตำรวจออกตรวจในหมู่บ้านและชุมชนให้มากขึ้น และจัดให้มี การฝึกอบรม ให้ความรู้เรื่องการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมให้กับประชาชนในชุมชนและหมู่บ้านตามลำดับ

เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ข้าราชการยารายได้รับจ้างในกรุงเทพมหานครตามปัจจัยต่างๆพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มี อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และรายได้ ต่อเดือนแตกต่างกัน จะมีระดับการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของณัฐพงศ์ ปัญญากาญจน์(2560) ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยภูมิหลัง ที่เป็นด้านระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน ($p\text{-value}=0.002$) สถานภาพทางสังคม (สมรสและอยู่ด้วยกัน) ($p\text{-value}=0.000$) การศึกษามัธยมศึกษาปลายหรือเทียบเท่า ($p\text{-value}=0.001$)ปริญญาโทหรือสูงกว่า ($p\text{-value}=0.002$) อาชีพเกษตรกรกรรม ($p\text{-value}=0.007$) มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมด้านยาเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆกับการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ข้าราชการยารายได้รับจ้างในกรุงเทพมหานครพบว่า ความผูกพันต่อชุมชน มีความสัมพันธ์กับ การมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรม มีค่า r อยู่ที่.593 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุบลวรรณ แก้วพรหม (2556) ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างชุมชนและตำรวจ ประกอบด้วย ขั้นตอนแรกก่อนการลงชุมชน คือ การจัดทำโครงการสถานีประชาอาสาพิทักษ์, การคัดเลือกผู้ปฏิบัติงานตำรวจผู้รับใช้ชุมชน, การอบรมหลักการของทฤษฎีตำรวจผู้รับใช้ชุมชน ขั้นตอนที่สองการลงชุมชน คือ การค้นหาผู้นำชุมชนและผู้นำทางศาสนา, การค้นหาแนวร่วม สายตรวจประชาชน, การสร้างความสัมพันธ์กับคนในชุมชน, การค้นหาปัญหาอาชญากรรมและความไม่เป็นระเบียบของชุมชน, การดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม, การประเมินผลปัจจัยที่เกื้อหนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน ประกอบด้วย ความสนใจและความห่วงกังวลร่วมกัน, ความต้องการเปลี่ยนแปลงชุมชนไปในทิศทางที่ปรารถนา, การได้รับประโยชน์ตอบแทนด้านจิตใจ, ผลการดำเนินโครงการและความไว้วางใจตำรวจ, การได้รับการบอกกล่าวหรือชักชวน, โครงสร้างช่องทางในการมีส่วนร่วม, หลักคำสอนและผู้นำทางศาสนา, ความสัมพันธ์ของคนในชุมชนปัญหาและอุปสรรคในการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม คือ การสร้างความสัมพันธ์กับคนในชุมชน, งบประมาณสนับสนุนไม่เพียงพอ, การดำเนินนโยบายที่ไม่ต่อเนื่อง, การไม่ได้รับความร่วมมือจากครอบครัวผู้ติดยาเสพติด

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบในการวิจัย ตามที่ผู้วิจัยได้สรุปเสนอไว้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

5.3.1.1 จากผลการวิจัยที่พบว่า มีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยร่วมกับเพื่อนบ้านสร้างเครือข่ายและความสัมพันธ์เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการป้องกันอาชญากรรมมากที่สุด รองลงมาเคยร่วมกันส่งเสริมความสัมพันธ์และความอบอุ่นในหมู่บ้านหรือชุมชนเพื่อเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรมและเคยแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเมื่อพบว่ามีกระทำความผิดเกิดขึ้นในหมู่บ้านและชุมชนของท่าน ทางภาครัฐควรรณรงค์และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมด้านอื่นๆ ด้วยการระดมความคิดเห็นในการตั้งกฎ ระเบียบ ของหมู่บ้านหรือชุมชน ในการลงโทษผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือก่อความไม่สงบขึ้นในหมู่บ้าน หรือประชุม อบรม หรือร่วมวางแผนในการป้องกันอาชญากรรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความสงบเรียบร้อย

5.3.1.2 จากผลการวิจัยที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มี อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และรายได้ ต่อเดือน แตกต่างกัน จะมีระดับการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมที่แตกต่างกัน ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรรณรงค์ให้ผู้ขับรถยนต์ใช้คาร์ปัสจางทุกคน ให้มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม เปรียบเสมือนเป็นหูเป็นตาอีกทางหนึ่ง

5.3.1.3 ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆกับการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานครพบว่า ความผูกพันต่อชุมชน มีความสัมพันธ์กับ การมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรม มีค่า r อยู่ที่ .593 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ดังนั้นควรส่งเสริมกิจกรรมที่เสริมสร้างความผูกพันกับชุมชนมากยิ่งขึ้นควบคู่กันไปด้วย ยิ่งมีความผูกพันกับชุมชนมาก ก็จะมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมมากขึ้นไปด้วย

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้การศึกษาการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานครได้มีการศึกษาอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น ผู้วิจัยเห็นควรให้มีการดำเนินการในเรื่องต่างๆ ดังนี้

5.3.2.1 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรม เช่น ปัจจัยสภาพสังคมที่ไร้ระเบียบ ตามแนวทางการศึกษาของทฤษฎีสังคมไร้ระเบียบ (Social Disorganization Theory)

5.3.2.2 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมโดยทำการเปรียบเทียบระหว่างพื้นที่ เช่น พื้นที่ในจังหวัดที่เป็นปริมณฑลกับพื้นที่ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นต้น

5.3.2.3 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรม

บรรณานุกรม

- กรรภิรมย์ บุญญฤทธิ์. 2527. การศึกษาความร่วมมือของชุมชนต่อการป้องกันอาชญากรรมในเขต กรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม.บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- กิตติพัฒน์ นนทปัทมะคุลย์. 2535. การวัดแรงสนับสนุนทางสังคม. วารสารสังคมศาสตร์.7(1-12): 170.
- จินตวีร์ เกษมสุข. 2554. การสื่อสารกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เฉลิมเกียรติ ศรีวรขาน. 2555. นวัตกรรมกระบวนการทัศน์ การป้องกันอาชญากรรมของตำรวจไทยในศตวรรษที่21. นนทบุรี: บริษัท เอส.อาร์.พรินต์ติ้ง แมสโปรดักส์ จำกัด.
- ณัฐพงศ์ ปัญญากาญจน์. 2560. การมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมด้านยาเสพติด : กรณีศึกษา ประชาชนในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง ใน จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม.บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ประเสริฐ สุนทร. 2543. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม: ศึกษาเฉพาะกรณีกองบังคับการตำรวจนครบาล 6. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสังคมสงเคราะห์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิริเม อุทิศ. 2555. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
- สุดสงวน สุธีสร. 2546. อาชญาวิทยาและงานสังคมสงเคราะห์. พิมพ์ลักษณ์ กรุงเทพฯ : สำนัก พิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อนิรุ ชันดี.2541 .การส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรม. วิทยานิพนธ์ มหาสิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- อัมณพ ชูบำรุงและศรีสมบัติ โชคประจักษ์ชัด. 2538. ว่าด้วยเหยื่ออาชญากรรม. นครปฐม : โรงพิมพ์สถาบันพัฒนาสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา

อาภรณ์พันธ์ จันทร์สวาง. 2522. คำบรรยายลักษณะวิชาทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ : ม.
ป.พ.

อุบลวรรณ แก้วพรหม. 2556. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมตามหลักทฤษฎี
ตำรวจผู้รับใช้ชุมชน : ศึกษากรณีชุมชนมัธยมมหานาค เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง “การมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานคร”

คำชี้แจง

1. การทำวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา “การมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานคร”
2. ข้อมูลที่รวบรวมได้จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์และเสนอในภาพรวมเท่านั้น จะไม่มีการเปิดเผยเป็นรายบุคคลและผู้ตอบจะไม่ได้รับผลกระทบใดๆ จากการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ดังนั้นจึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านได้ตอบคำถามตามสภาพความเป็นจริง หรือตามความรู้สึกรของท่านให้ครบทุกข้อคำถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะทางประชากร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับสถานภาพของท่าน

1. อายุ	() ต่ำกว่า 30 ปี	() 30 - 40 ปี
	() 41 - 50 ปี	() มากกว่า 50 ปี
2. ระดับการศึกษา	() ไม่ได้ศึกษา	() ประถมศึกษา
	() มัธยมศึกษา/ปวช.	() ปริญญาตรี/ปวส.
	() สูงกว่าปริญญาตรี	() อื่นๆ (โปรดระบุ)
3. สถานภาพสมรส	() โสด	() สมรส
	() อยู่กินโดยไม่สมรส	() หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่
	() อื่นๆ โปรดระบุ.....	
4. รายได้ ต่อเดือน	() ต่ำกว่า 10,000.-บาท	() 10,000.-บาท-30,000.-บาท
	() มากกว่า 30,000.-บาท	() อื่นๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความผูกพันต่อชุมชน

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องของแต่ละข้อความที่ตรงกับลักษณะของท่าน

ข้อที่	รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ท่านอาศัยอยู่ในพื้นที่ชุมชนมานาน					
2	ท่านมีการพบปะพูดคุยสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดสนิทสนมกับทุก ๆ คนในชุมชน					
3	ท่านมีส่วนร่วมในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ภายในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ					
4	ท่านยินดีเสียสละทุนทรัพย์เพื่อช่วยเหลืองานพัฒนาชุมชนและผู้อื่นที่ได้รับความเดือดร้อนภายในชุมชน					
5	ท่านได้ดูแลรักษาบ้านของท่านที่อยู่ในชุมชนนี้ด้วยความทุ่มเทอย่างดียิ่ง					

การมีส่วนร่วมป้องกันอาชญากรรม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องของแต่ละข้อความที่ตรงความคิดเห็นของท่าน

ข้อที่	รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ท่านเคยร่วมกับเพื่อนบ้านสร้างเครือข่ายและความสัมพันธ์เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการป้องกันอาชญากรรม					
2	ท่านเคยแจ้งรายละเอียดลักษณะ ยี่ห้อ สี หมายเลขทะเบียน ยานพาหนะของคนร้าย หรือยานพาหนะที่น่าสงสัยว่าจะใช้ก่ออาชญากรรมให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ					
3	ท่านเคยแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเมื่อพบว่ามีกระทำความผิดเกิดขึ้นในหมู่บ้านและชุมชนของท่าน					
4	ท่านเคยติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตพื้นที่ เพื่อ					

ข้อที่	รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ขอความอนุเคราะห์ในการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยในงานประเพณีต่างๆ ของหมู่บ้านหรือชุมชน					
5	ท่านเคยแจ้งข้อมูล แหล่งมั่วสุมหรือบุคคลที่มีแนวโน้มจะก่ออาชญากรรมในหมู่บ้านหรือชุมชนของท่านและร่วมวางแผนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม					
6	ท่านเคยแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ เมื่อพบว่ามียุคคลแปลกหน้าหรือบุคคลที่น่าไว้วางใจ เข้ามาหมู่บ้านหรือชุมชน					
7	ท่านเคยระดมความคิดเห็นในการตั้งกฎ ระเบียบ ของหมู่บ้านหรือชุมชน ในการลงโทษผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือก่อความไม่สงบขึ้นในหมู่บ้าน					
8	ท่านเคยเข้าร่วมประชุม อบรม หรือร่วมวางแผนในการป้องกันอาชญากรรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความสงบเรียบร้อย					
9	ท่านและเพื่อนบ้านเคยช่วยกันดูแลสิ่งของสาธารณะและจะรีบแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ถ้ามีผู้ทำลายหรือทำให้เสียหาย					
10	ท่านและเพื่อนบ้านเคยร่วมกันส่งเสริมความสัมพันธ์และความอบอุ่นในหมู่บ้านหรือชุมชนเพื่อเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม					